

תוכנית השלום של אלוהים לארץ

הקדושה

תוכנית שלום לישראל/פלסטין בהתאם להנחיות מהתנ"ך והקוראן

מוגשת על ידי

רוברט לאון מנדלסון

תורגם מאנגלית לעברית ע"י טארק חג'אזי

זכויות יוצרים שמורות לחודש דצמבר 2010.

עודכן 10.8.2022

כל הזכויות שמורות. עם זאת, כל אדם יכול להעתיק, בצורה חוקית, כל חלק מההצעה הזו ולשתף אותה עם האחרים בתנאי שלא יהיו מעורבים כספים או כל צורה אחרת של תמורה כספית ו/או של סחר חליפין. לבסוף, במידה ותהיה תשואה מסוימת, היא תגיע לאלוהים דרך אנשיו. (ר' עמוד 19, תיקונים)

תוכן עניינים

מבוא

עמוד 3

פרק 1

תוכנית השלום של אלוהים לארץ ישראל

עמוד 12

פרק 2

מי הם הפלסטינאים

עמוד 29

פרק 3

מי הם היהודים האשכנזים?

עמוד 44

סוף דבר

עמוד 60

נספח

עמוד 61

ביבליוגרפיה

עמוד 68

הערת הסופר

בעיה אחת אשר נובעת מהשימוש במספר גרסאות שונות של אותו ספר קדוש היא זו:

איך נדע מי מהם נכונה? אין שיטה מושלמת כדי לקבוע זאת.

אבל, אלוהים התכוון לנו שנשתמש בידע הזה, אז עשיתי את הדבר הטוב הבא - בכל מקום אפשרי, קטעים מוצלבים עם מספר מקורות והשימוש בהם נעשה רק אם יש הסכמה בין כולם, ואם לא אז ההבדל יהיה מצוין. כל קטעי התנ"ך בספר הם מה-NIV (הגרסה הבינלאומית חדשה), אלא אם כן צוין אחרת. גרסת ה-NIV הוצלבה עם גרסאות המלך גיימס (KJV) ו-"(NAB) The New American Bible" (קתולית). קטעים מהברית הישנה הוצלבו גם עם "השבעים עם אפוכריפס", "התנ"ך היהודי" ("JSB") ו"התורה: חמשת ספרי משה". בעת תרגומם של פסוקים תנכיים אלה מאנגלית לעברית, הסתמכנו על האתר שלהלן:

<http://www.kirjasilta.net/ha-berit/>

כמעט כל גרסאות הברית הישנה מגיעות מאחד משני תרגומים מוקדמים.

הוולגטה הלטינית (הלטינית הנפוצה) היא תרגום לטינית של כתבים עבריים מישראל ובבל. גרסה זו משמשת את הכנסייה הקתולית ואת כל העדות הפרוטסטנטיות (לפחות, לאלה להן אני מודע). השבעים הינה תרגום יווני של כתבים עבריים מאלכסנדריה, מצרים. היא משמשת את הענפים האורתודוקסים המזרחיים, הסורים/מארוניים/מזרחיים והקופטיים של הנצרות.

בין שתי הגרסאות יש הבדלים מינוריים, אך בולטים, מה שמעלה את השאלה "איזו גרסה נכונה?" התשובה הקצרה היא "שניהם נכונים". בעיה זו נפתרה בנספח, בעמודים 61-62. בכל מקום בו אתם רואים את סמל הכוכבית האדומה "*" אחרי מספר פסוק (כמו "תהלים 1: 1; *"), זה מצביע על הבדל בין שני התרגומים. הבדלים אלו מתואמים יחד עם הסבר בנספח, החל מעמוד 63.

כל פסוקי הקוראן הם מתרגומו של ז'מ. רודוויל, אם כי עברו השוואה לשם הדיוק עם תרגומי מ. פיקטהול ו-מ.ה. שאקיר. בזמן שהטקסט של שלושת הגרסאות הוא כמעט זהה, הסגנון הספרותי של גרסאות מ. פיקטהול ו-מ.ה. שאקיר הוא ארכאי [פחות קריא] במידת מה, ולכן נעשה בהן שימוש רק לשם ההשוואה למען הדיוק של תרגום רודוויל. יחד עם זאת, בגרסתו של רודוויל רק כל פסוק עשירי ממוספר, ולכן בעניין מספור הפסוקים

הסתמכנו על מ. פיקטהול במקום רודוויל. בעת תרגומם של פסוקים אלה לעברית, הסתמכנו על גרסת ה-PDF

של תרגום הקוראן מערבית לעברית על ידי אורי רובין, אוניברסיטת תל אביב – הוצאה לאור.

בכל מקום שרואים את המילה "סורה", יש להבין כי הקטע לקוח מהקוראן. אחרת, מודבר בקטע הלקוח מהתנ"ך.

כדי לשמור על האובייקטיביות, הושמטו כותרות אישיות שעלולות להעליב כל אחת משתי האמונות האחרות. כך, נעשה שימוש רק בשמות הולמים, אלא אם כן המקור המצוטט עצמו כולל ביטוי המביע כבוד אישי.

הערה אחרונה: כל הבלטות של טקסט כלשהן ע"י ההדגשה, קווים נטויים/תחתיים, צבעים או גודל הפונט הוספו על ידי הסופר אלא אם צוין אחרת במפורש.

מבוא

"תוכנית השלום של אלוהים לארץ הקדושה*"?" האין זו כותרת שחצנית? הרשו לי בבקשה להסביר. קודם כל, הואיל וכתבי הקודש של היהדות, הנצרות והאסלאם הם מה שמספק את הקווים המנחים לתמיכה בפיתרון הזה, והואיל ואינני מי שכתב אותם, אזי נשמע הוגן לקרוא להם "של אלוהים". ומסיבה זו מופיעות המילים "מוגש על ידי" לפני השם שלי בעמוד הכותרת. שנית, הספר הזה אינו מנסה בשום צורה לגרום למישהו לשנות או לזנוח את אמונתו או לשים דת אחת מעל לשנייה. כמו כן, אין הוא מעודד, לא במפורש ולא במשתמע, אדם להמיר את דתו לדת אחרת. מה שהספר הזה עושה שהוא לוקח בחשבון משהו שבלעדיו הגשמת השלום בארץ הקדושה (ישראל/פלסטין) תהיה לעולם בלתי ניתנת להשגה. ה"משהו" הזה הינו המסרים הקדושים אשר הגיעו אל כל אחד מהעמים המעורבים בריב הזה. במקרה הזה, ההפניה אל ספרי הקודש הינה יותר מתרגיל משכיל יבש או אפילו מחווה של אדיבות. מבלי לקחת את ספרי הקודש בחשבון, יהיה השלום בארץ הקדושה כמעט, אם לא לחלוטין, בלתי אפשרי.

הדבר מסתכם בכך: ישנן שתי קבוצות של אנשים החיים בארץ הקדושה, הפלסטינים והיהודים האשכנזים (הידועים גם בשם "כזרים"/"יהודי מזרח אירופה"), והן נראות בלתי קשורות גנטית. בדרך כלל, נראה שמערכות האמונה (הדתות) של שתי הקבוצות מכוונות אותן להכניע ו/או לגרש אחת את השנייה על רקע היותה זרה ומפריעה. הואיל ומיליוני משתתפים מאמינים בזה ובגלל שאמונותיהם מובילות למעשי אלימות, מציאת פיתרון המתיר שלום דורשת פניה לספרותם הקדושה.

יש אלה האומרים כי אין לקונפליקט כל קשר עם הדת, אך לו היה זה נכון, לא היו היהודים טוענים כי "אלוהים נתן לנו האדמה הזו", הם לא היו עושים את זה אם לא הייתה לזה חשיבות אצל אנשים. ולאיראן, האומה הפרסית, היה אינטרס קטן בקונפליקט הקשור לעמים שְׁמִיִּים במרחק של כמה מאות קילומטרים. הקשר הדתי הוא-הוא מה שמקשר בין מוסלמים מרקעים מגוונים כדי לתמוך בפלסטינים. כמו כן, לא היו מיליונים מהנוצרים האמריקאנים תומכים בישראל אילולא התמיכה הזו הייתה נסמכת על איך הם חונכו לקרוא את התנ"ך שלהם.

הפלסטינים ותומכיהם מאמינים כי לפלסטינים יש זכויות טבעיות בארץ. היהודים רואים בפלסטינים כזרים שכבשו את ארצם אחרי שהובסו והוגלו על ידי הרומאים לפני כאלפיים שנה. רוב הנוצרים מסכימים עם נקודת המבט הזו, ולכן הם תומכים בישראל. אם לא יצליחו שני הצדדים לאתר שורשים היסטוריים מאותה תקופה, יימשך השימוש במסורות הקדושות של כל אחד מהצדדים המעורבים לשם קידום הקונפליקט.

* בקשר לשימוש במונח "הארץ הקדושה": כל האדמות בארץ זו קדושות. אם כן, במקום להגיד "ישראל והגדה המערבית ועזה" או להגיד "ישראל" ולהעליב את הפלסטינים או להגיד "פלסטין" ולהעליב את הישראלים, נלך עם מונח "הארץ הקדושה", במיוחד והאנשים כבר מכירים אותו.

הבדיקות הגנטיות מצאו קשר חלש ביותר בין הפלסטינים לבין היהודים האשכנזים. בטח לא עד לרמה הצפויה משני עמים שהם צאצאים של אותו אב קדמון שהיה לפני כמה אלפי שנים. כמו כן, אין מספיק, אם בכלל, ראיות ארכיאולוגיות שיכולות להוכיח דבר כלשהו. אנחנו כן יודעים כי הראיות הפיזיות עלולות להיעלם עם חלוף הזמן, וכי השבטים מהגרים מאזור לאזור. אנחנו גם יודעים כי הרבה שבטים/תרבויות הם ערבוב של גזעים, כך שלא כולם צאצאים של אב קדמון משותף (לפחות מהתקופה האחרונה). כל האלמנטים הללו נוכחים בתעלומת המקום שממנו הגיעו היהודים האשכנזים. היינו כך עם הפלסטינים.

לו היה באפשרותנו להוכיח כי שתי הקבוצות היו צדדים הדדיים להסכם עתיק של שיתוף במקרקעין, היה השלום קל יותר להשגה. במקרה כזה, אף צד לא היה נתפס כגנב או כנבל, לא הייתה דתו של כל צד מצווה עליו להזיק לאחר והאנשים בכל מקום היו פועלים בצורה הרבה יותר שוויונית כלפי חברי כל קבוצה. מצד שני, ככל שלא ניתן להוכיח את זה, תהיה הימשכות האומללות והמלחמות בלתי-נמנעת. אולי אפילו יהיה הארמגדון הגרעיני שיביא למותם של אנשים רבים ואשר בו הרבה פונדמנטאליים מאמינים.

הדרך היחידה להוכיח ששתי הקבוצות שייכות זו לזו וכי יש ביניהם הסכם עתיק היא הפנייתם לספריהם הקדושים, הן לספרים המיוחדים לכל קבוצה לחוד והן לאלה המשותפים לכל הצדדים. הספרים הקדושים מכילים, עד גבול מסוים, תיאורים היסטוריים. כאשר יריבים מאמונות שונות מסכימים על אותו תיאור היסטורי הנמצא בספר אחד, זה מהווה ראיה חזקה, אך נסיבתית, שהתיאור אמיתי. בנוסף לכך, במידה והתיאור בספר קודש אחד תומך בטענות ההיסטוריות של היריבים מדת אחרת זה גם מהווה ראיה נסיבתית חזקה. בצורה אירונית, כשאנו חוזרים לספרים הקדושים, ניתן לראות כי התנ"ך מספק הוכחה כי הפלסטינים "שייכים" הם, וכי הספרות הקדושה האסלאמית מספקת הוכחות המפתח כי גם היהודים האשכנזים "שייכים" הם. נושאים אלה מכוסים בהרחבה בפרקים 2 ו-3. ברגע שזה יהיה מוכח, ימשיכו הספרים הקדושים לספק לנו פרטים על השלום לאורך עמודי תוכנית השלום הזו שמוצגת בפרק 1.

בזמן שיש ערך לראיות הנמצאות בספרים המיוחדים של דת מסוימת, כאשר נגיע לכדי ניסוח הסכם שלום, יהיה הרבה יותר טוב אם ההסכם יבוא ממקור קדוש שכל הצדדים רואים בו כך. הרי, יש חלק בספרות הקדושה שהוא משותף ליהדות, לנצרות ולאסלאם, ואף אחת מהן אינה לוקחת אותו בחשבון. החלק המשותף הזה הינו הברית הישנה.

חרף העובדה כי הרבה אנשים רואים בברית הישנה כ"יהודית", בפרקטיקה השפעתה על רוב היהודים הינה כגודל השפעתה על הנוצרים או המוסלמים. הן היהודים האורתודוקסים והן החסידים מסתמכים ביתר שאת על ספרים שנכתבו אחרי הברית הישנה, לרבות התלמוד והמשנה, בנוסף לזה, יש מסורת בעל פה. אף על פי כן, ישנו פתגם יהודי האומר כי "לנשק את התורה" מביאה לאדם שגשוג וחיים ארוכים. הפירוש של "לנשק את התורה" הוא לשוב ולהתחבר לברית הישנה. ולכן, על היהודים להיות יותר פתוחים לתוכנית שלום שמקורה בספר הקודש שלהם, ולא לאחת המוכתבת על ידי הברית החדשה או הקוראן. אצל הנוצרים, יש לברית החדשה ערך מעורב. הם למדו כי ישו שחרר אותם מהחוק (הברית הישנה), ולכן הדגש הוא יותר על הברית החדשה. עם זאת, עשה ישו את ההצרה שלהלן:

מתי 5 : 17-19

17 אֲלֵתֵדְמוּ כִּי בְּאֵתֵי לְהַפֵּר אֶת־הַתּוֹרָה אוֹ אֶת־דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים לֹא בְּאֵתֵי לְהַפֵּר כִּי אִם לְמַלְאָתָּהּ.
18 כִּי אִמֵּן אֶמְרֵי אֲנִי לְכֶם עַד כִּי־יַעֲבְרוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לֹא תֵעָבֵר יוֹד אֶחָת אוֹ קוֹץ אֶחָד מִן־הַתּוֹרָה עַד אֲשֶׁר יֵקִים הַכֹּל.

19 לְכֹן הָאִישׁ אֲשֶׁר יִפְרֹ אֶחָת מִן־הַמִּצְוֹת הַקְּטָנוֹת הָאֵלֶּה וְיִלְמַד אֶת־בְּנֵי הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּמוֹהוּ קְטוֹן יִקְרָא לוֹ בְּמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם וְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וְיִלְמַד אוֹתוֹן לְזֶה גָדוֹל יִקְרָא בְּמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם.

אפשר לטעון כי ישו שחרר אנשים מהחוק, אלא שזה קורה רק אם היו מקבלים אותו כמשיח. אחרת, היו האנשים (היהודים) נשארים כפופים לחוק אשר לא בוטל. הרי, אצל היהודים החוק עדיין בתוקף. ואז ישו אמר שמי שמלמד אנשים – במיוחד יהודים – להפר את ההוראות הללו "לא [יבוא] בְּמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם". ולכן, חייב להיות ערך מסוים אצל הנוצרים בלהקשיב למה החוק אומר בקשר לעם היהודי בארצו. כתוצאה לכך, הנוצרים אמורים לתמוך בתוכנית שלום המעוצבת על ידי אלוהים בשביל היהודים והפלסטינים והנמצאת בספר שאבותיהם הקדמונים כיבדו. ועכשיו הגענו לאסלאם ולרוב הפלסטינים.

סורה 29: 46

46 התנצחו עם בעלי הספר רק בדרכי נועם, חוץ מאשר עם בני העוולה שבהם. אמרו, אנו מאמינים באשר הורד אלינו ממרומים ובאשר הורד אליכם, ואלוהינו ואלוהיכם אחד הוא, ואנו מתמסרים לו.

סורה 2: 136

136 אמרו, מאמינים אנו באלוהים ובאשר הורד אלינו ממרומים, ובכל אשר הורד ממרומים אל אברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים (יהושע), ובאשר ניתן למשה ולישוע ובאשר ניתן לנביאים מעם ריבונם. לא נפלה איש מהם, ומתמסרים אנו לו.

ישנן עוד הרבה דוגמאות בהם אישר מוחמד לאנשיו את ספרי התנ"ך. שוב, ניתן להתווכח עם התיאולוגיה, אך למוסלמים יש בחירה בין אם רוצים הם לקרוא את הקוראן לחיים או למוות. השימוש בברית הישנה כדי להגיע לפיתרון המיועד לחברי שני השבטים המצויים כרגע בארץ הקדושה אינו מתיימר, בשום צורה, לשים מוסלמים הנמצאים בארצות אחרות מתחת לשום מגבלה. הקטע הבא קשור באופן ספציפי לערכה של הברית הישנה כפי שמיושמת באופן נאות:

סורה 46: 12

12 לפניו היה ספרו של משה למופת ולרחמים, וזהו ספר המאשר (את קודמיו), וניתן בלשון ערבית כדי להזהיר את בני העוולה ולהביא בשורה למיטיבים.

"בשורה" ל"מיטיבים". המוסלמים אמורים להיות "מיטיבים". השימוש בחוק הברית הישנה בכל הנוגע לצאצאים של מי שניתנה להם הברית במקור, ובאותה ארץ שבה היא נתקבלה במקור, אינו מפר את השריעה לכל הפחות. הפסוק מצוטט בצורה המכילה הפניה לדוד (מהתנ"ך).

סורה 6: 85

85 הענקנו לו את יצחק ויעקב והנחינו כל אחד מהם, ואת נוח הנחינו לפני כן. ומזרעו – את דוד ושלמה ואיוב ויוסף ומשה ואהרון – כך נגמול למיטיבים.

דוד אמר משהו שקשור לסיטואציה הזו:

תהלים 19: 11-9

9 פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי-לֵב מִצְוֹת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם:

10 יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד מְשֻׁפְּטֵי-יְהוָה אֶמֶת צְדָקוֹ יַחְדָּו:

11 הַנְּחֻמְדִים מְזַהֵב וּמְפֹזָר רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים:

ולבסוף, נבואה מישעיהו מהברית הישנה שיש לה עניין מיוחד למוסלמים במזרח התיכון.

ישעיהו 19: 25*

אַשֶׁר בָּרְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לְאֹמֶר בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמִעֵשָׂה יְדֵי אֲשׁוּר (עיראק) וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל:

ישנה חשיבות אצל כל האנשים לעשות שימוש בכלי הנפלא הזה למען השלום. שני העמודים הבאים מסכמים מה יעשו המוסלמים בלעדיו של הכלי הנ"ל. הפסוק הראשון מסביר איך נראה המצב בארץ הקדושה מנקודת מבטם של המוסלמים בכל העולם ואיך הוא משפיע על קשריהם עם ארה"ב.

סורה 60: 7-9

7 אולי יואיל אלוהים להשכין אהבה ביניכם לבין אויביכם אשר בקרבם. הן אלוהים כל-יכול ואלוהים סולח ורחום.

8 אין אלוהים אוסר עליכם לכבד ולעשות צדק עם אלה אשר לא יילחמו בכם בשל הדת ולא יגרשוכם ממושבותיכם. אלוהים אוהב את העושים צדק.

9 אלוהים אוסר עליכם לקחת לכם למגינים את אלה אשר לחמו בכם בשל הדת וגירשו אתכם (ישראל) ממושבותיכם וסייעו (ארה"ב והמערב) לגרש אתכם. הלוקחים אותם למגינים הם בני העוולה.

נמנעו הפלסטינים מלחזור לביתם אחרי המלחמה ב-1948. אחר כך, אחרי מלחמת ה-1967, יותר פלסטינים גורשו. רוב הפלסטינים הם מוסלמים, ובין אם זה נכון או לא נכון, אי-הצדק שבוצע בפלסטינים מטעמה של ישראל נתפס כאי-צדק נגד כל המוסלמים כדת. לפי האמונה הזו, פסוק 9 מונע מכל המוסלמים לעשות שלום עם ישראל או כל מי שתומך בה עד שהעניין הזה ייפטר. כדי להבין את משמעות הפסוק הבא, יש לזכור כי כשמיישמים היהודים את התורה ואת הברית הישנה, גם הם נחשבים כ"מאמינים".

סורה 49: 9-10

9 בפרוץ סכסוך בין שתי סיעות מאמינים, פייסו ביניהן, ואם תתנכל האחת לאחרת, הילחמו במתנכלת עד אשר תסכים לפנות לפסק אלוהים. וכאשר תסכים, פייסו ביניהן ביושר ועשו צדק. אלוהים אוהב את עושי הצדק.

10 המאמינים (אלה שמצייתים לחוקי אלוהים) אחים הם, על כן פייסו בין אחיכם והיו יראים את אלוהים, למען תרוחמו.

הציווי למוסלמים הוא לא להפסיק את המלחמה עד שכל הצדדים יצייתו "להוראות אלוהים". לבני ישראל, ההוראות בדבר שיתוף הארץ עוגנו בברית הישנה. לא היה צורך שהוראות שיתוף הארץ הקדושה ישוכפלו בקוראן. כמו כן, גם ההפניה אליהן לא תהפוך בשום צורה את המוסלם לסרבן (מי שממרה את אלוהים). נהפוך הוא, היא מאפשרת להם לקבל את רחמי אלוהים.

אולי כתרופת נגד לכל נבואות הארמגדון הפסימיות שהטישו אותנו, הנה כמה נבואות שמנבאות משהו טוב.

הושע 11: 9

לא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם (הפלסטינים) כִּי אֶל אֲנֹכִי וְלֹא-אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר:

ישעיהו 54: 13-14*

13 וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי הַהוֹרָב שְׁלֹם בְּנֵיךָ:

14 בְּצִדְקָה תִּכְוֶנְנִי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק כִּי-לֹא תִירָאֵי וּמִמְחַתָּה כִּי לֹא-תִקְרַב אֵלֶיךָ:

ישעיהו 55: 12

כִּי-בְשִׁמְחָה תִצְאֹו וּבְשִׁלֹּם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת וּפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רְנָה וְכָל-עֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֵאוּ-כָף:

ישעיהו 19: 23-25*

23 בַּיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה מְסָלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבֹא-אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר:

24 בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיהָ לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר בְּרִכָּה בְּקִרְבֵּי הָאֲרָץ:

25 אֲשׁוּר בְּרִכּוֹ יִהְיֶה צְבָאוֹת לְאֹמֶר בְּרוּךְ עַמֵּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל:

כדי לממש את נבואות השלום והגאולה אל צד הנבואות הפסימיות, על הנבואות האחרונות להתממש בצורה מטפורית על דרך ההשמדה של מערכות וממשלות מרושעות המקפחות את האנשים, ולא בצורה מילולית על דרך של מלחמה גרעינית. באיזה צורה לדעתכם אלוהים רוצה שיתממשו?

ירמיהו 31 : 31, 32, 1*

31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת-בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בְּרִית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה:

32 לֹא כִבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְּיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בָעַלְתִּי בָם נְאֻם-יְהוָה:

1 כֹּה אָמַר יְהוָה מִצָּא חַן בְּמִדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חָרֵב הַלֹּדֶז לְהַרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל:

לפי פסוק 32, האמנה החדשה הזו המיועדת לבני ישראל הולכת להיות שונה מהראשונה כי שני הצדדים הפרו את האמנה הישנה. מסיבה זו, צאצאיהם עודם נלחמים עד היום. הדברים משתנים. רכיבים מסוימים מאמנתם החדשה הולכים להיות שונים מהאמנה הקודמת. עכשיו, בואו נראה איך זה נראה.

פרק 1

תוכנית השלום של אלוהים לארץ הקדושה

סיכום נקודות מפתח של התוכנית

1. כינון אומה חדשה: "ישראל", המורכבת מישראל, הגדה המערבית ועזה, עם שתי תת-מדינות/אזורים שבטיים הנקראים "יהודה" ו"אפריים" בהתאמה. לכל אזור שבטי תהיה ממשלה אזרחית משלו. תורכב "יהודה" ממה שנקרא "ישראל" היום, ו"אפריים" תורכב מהגדה המערבית ועזה. הגבולות יהיו אלה שהיו לפני מלחמת ה-1967.
2. ירושלים תהיה הבירה הלאומית הבלתי-מחולקת. ביטחונה של ירושלים ינוהל על ידי כוחות שלום בינלאומיים המוסכמים על ידי שני הצדדים. כוחות השלום הבינלאומיים יישארו עד שהפרלמנט הישראלי החדש יחליט פה אחד על החזרת התפקידים האלה לשליטתה של ישראל.
3. סוגיית ביטחונה של חברון תנוהל באותה צורה של ניהול ביטחונה של ירושלים.
4. כל הפלסטינים וכל הישראלים, יהודים, ערבים או אחרים, יקבלו הכרה כאזרחים של מדינת ישראל החדשה והמאוחדת.
5. זכות השבות. כל הפלסטינים יוכלו לחזור לגור בארץ ולהיות אזרחים. פלסטינים שהופקעו אדמותיהם בגדה המערבית או עזה יקבלו את אדמותיהם בחזרה. פלסטינים שהופקעו אדמותיהם בחלקה של יהודה יקבלו פיצוי כספי.
6. מתנחלים ישראלים בהתנחלויות בגדה המערבית ו/או עזה יקבלו בתים חדשים בתוך הטריטוריה של "יהודה".
7. כל האזרחים משתי הקבוצות אשר לא הרגו אזרחים מהשבט השני יכולים לרכוש אדמות בכל אחד מהאזורים השבטיים, דהיינו בכל מקום במדינה.
8. חופש הדת, לרבות החופש מדת, בשני האזורים השבטיים.
9. צבא לאומי המורכב משני השבטים.
10. ממשלה לאומית אחת עם פרלמנט הנבחר בצורה דמוקרטית המורכב מעשרים וארבעה מנדטים ונשיא. ועכשיו נראה איך ספרי הקודש תומכים בפיתרון הזה.

אומה אחת

יחזקאל 37 : 22

22 וְעָשִׂיתִי אִתְּם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְלֶךְ אֶחָד יְהִי לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ; וְלֹא יְהִיָּה (יְהִי־ו) עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם, וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד:

ישעיהו 19 : 23-25*

24 בַּיּוֹם תִּהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּהּ, לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר (עִירָאק); בְּרֶכֶה בְּקִרְבֵּי הָאֶרֶץ:
25 אֲשֶׁר בְּרָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לְאֹמֶר; בְּרוּךְ עַמֵּי מִצְרַיִם, וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר, וְנַחֲלֹתֵי יִשְׂרָאֵל:

הנבואה של יחזקאל מספקת סמכות לאומה מאוחדת לבני ישראל והנקראת "ישראל". יחד עם זאת, קבלת "ישראל" כשמה של האומה עלול להיות קצת בעייתי בשביל המוסלמים, על אף שזה השם המאוזכר בנבואה המנבאת שלום עם העיראקים והמצרים. עם זאת, השימוש בשם הזה הינו די הוגן והולם. אמנם אין הוא מחמיא באופן פרטני, אך הוא צודק. הפירוש המילולי של "ישראל" הוא "להיאבק עם אלוהים". "ישראל" המקורי היה אדם שקראו לו "יעקב" אשר קיבל את השם "ישראל" כתיאור למשהו שעשה בבראשית 32 : 22-30. אומרים כי יעקב/ישראל נאבק עם גבר?/מלאך?/אלוהים? כלומר, זה תואר שהוא השיג. הנה חלק מפסוק 28 : "וַיֹּאמֶר, לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שֵׁמֶךָ, כִּי אִם יִשְׂרָאֵל; כִּי־שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים וַתִּנְכַּל". אנשי הארץ הקדושה נאבקו אחד עם השני ועם אלוהים לאורך אלפי שנים. למרבה הצער, הם קיבלו את התואר הזה. קרוב לוודאי כי מסיבה זו בחר אלוהים בשם הזה מלכתחילה. בטוחני כי אין לזה שום קשר להעדפה.

שתי תת-מדינות בתוך אומה אחת

בהתבסס על הגבולות לפני מלחמת ה-1967

האומה המאוחדת החדשה של "ישראל" כוללת את מדינת ישראל המודרנית, כל הגדה המערבית ועזה, עם ממשלה לאומית אחת (מתוארת להלן), ושני אזורים שבטיים, "יהודה" ו"אפריים", כל אזור עם השלטון האזרחי שלו.

למה שתי תת-מדינות? הנה כמה סיבות הגיוניות (אולי לאלוהים יש אחרות):

אומה מאוחדת של מדינה אחת עם קול דמוקראטי אחד לכל אזרח נשמע כרעיון הוגן, אך במציאות הוא איננו. מכיוון שישנם הרבה יותר פלסטינים מאשר יהודים ישראלים בארץ הקדושה, אומה אחת/קול אחד לפי ההגדרה פירושו כי השבט היהודי הישראלי מפסיד כל משמעות של שלטון-עצמי וביטחון. אם לוקחים בחשבון את כל מה שהשבט הזה עבר לאורך אלפי השנים האחרונות, הם לעולם לא יסכימו לרעיון הזה. מאידך, לא רוצים הפלסטינים להיות נשלטים על ידי היהודים הישראלים. כמו כן, פיתרון שתי המדינות גם הוא אינו בר-ביצוע. פיתרון שתי המדינות דורש את חלוקת ירושלים, ואף צד אינו מוכן למסור את השליטה במקום הקדוש והמיוחד שלו לאחר. בנוסף לכך, ניתן לפרש קטעים מסוימים מהקוראן כמונעים את קיומה של מדינה שאיננה מוסלמית באופן בלעדי מבחינה דתית. אף אם חופש הדת היה החוק בחלק היהודי, הרבה מוסלמים יראו בו כיהודי באופן בלעדי וימשיכו להיאבק. אולי מסיבה זו הנבואות הבאות מתארות מדינה אחת/שתי תת-מדינות.

כדי להבין את הנבואה הבאה, חשוב לדעת קצת היסטוריה. אחרי "כיבוש" כנען, חולקה הארץ לשנים עשר חלקים על ידי שבטי בני ישראל. אחר כך, הם אוחדו כ"ישראל" תחת שלטונם של המלכים, שאול, דוד, ושלומה. אחרי שלומה, חולקה הממלכה לשנים, החלק הצפוני וקראו לו "ישראל" והחלק הדרומי שקראו לו "יהודה". קו החלוקה עבר בדיוק מצפון לירושלים. "שומרון" הייתה מרכזה של הממלכה הצפונית של ישראל, ובימים השבטיים קראו לה "אפריים" ו"מנשה". הנבואה עושה את ההפרדה הזו בין "הבתים" של "ישראל" ו"יהודה". "ישראל" של פסוקים 1-22 מתייחסת לאנשים כחלק שלם (כלומר כל השבטים), אך בפסוק 22 שני "הבתים" הנפרדים מתייחסים לממלכות המחולקות, או "יהודה" (יהודים ישראלים) - והפלסטינים כ"בית ישראל". העניין הזה נידון בהרחבה בפרק 2.

ירמיהו 31: 1, 5, 21, 22, 31*

1 בַּעַת הַהֵיא נְאֻם־יְהוָה, אֶהְיֶה לְאֱלֹהִים, לְכָל מְשַׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל; וְהָמָּה יְהִי־לִי לְעָם:

5 עוֹד תִּטְעִי כְרָמִים, בְּהָרֵי שְׁמֶרוֹן; נְטַעוּ נְטָעִים וְחַלְלוּ:

21 הַצִּיבִי לָךְ צִינִים, שְׁמִי לָךְ תִּמְרוּרִים, שְׁתִּי לְבָבְךָ, לְמִסְלַח דְּרָךְ הַלְכָתִי (הַלְכָתְךָ); שׁוּבִי בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, שְׁבִי אֶל־עַרְיָךְ אֱלֹהָ:

22 עַד־מָתִי תִתְחַמְּקִין, הַבַּת הַשׁוֹבְבָה; כִּי־בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאַרְצְךָ, נִקְבָה תִסּוּבֵב גִּבְרָ:

31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה; וְכָרְתִי, אֶת־בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּרִית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה:

"נִקְבָה תִסּוּבֵב גִּבְרָ" מה זה? זה קשור לאמנה חדשה בין השבטים. הנבואה מסתכלת לעתיד. בהנחה שהעתיד הנ"ל מתרחש עכשיו, הפלסטינים נמצאים במעמד החלש, היהודים הישראלים במעמד היותר חזק והם שולטים באחר. לכן, בצורה מטפורית, הפלסטינים הם "הנקבה" והיהודים הישראלים הם "הגבר". הנבואה הזו מתארת את הגדה המערבית ועזה (שתי טריטוריות נפרדות) שעוטפות את ישראל המודרנית/יהודה. המטפורה שבה שני העמים מסמלים "גבר" ו"נקבה" מופיעה ביותר ממקום אחד. דוגמה טובה היא מלאכי 2: 10 – 16, אשר לא תהיה לו משמעות אלא אם הגבר והנקבה המאוזכרים מייצגים שתי הקבוצות. אך עדיין, זה בקושי החלטי. תיאור ברור יותר ניתן בזכריה 9.

זכריה 9: 10

10 "וְהִכְרַתִּי־רֶכֶב מֵאֶפְרַיִם, וְסוּס (טנק) מִירוּשָׁלַם (עיר הבירה של יהודה העתיקה), וְנִכְרַתָּה קֶשֶׁת מִלְחָמָה..."

החלק הראשון של הנבואה מתארת את השלום הנעשה בין "אפריים" (מייצגת את הפלסטינים) ו"ירושלים", בירת יהודה או ישראל המודרנית.

זכריה 9: 12, 13*

12 שׁוּבוּ לְבָצְרוֹן, אֲסִירֵי הַתְּקוּהָה; גַּם־הַיּוֹם (לפני יותר מ-2000 שנה) מְגִיד מִשְׁנָה אָשִׁיב לָךְ: (כפי שמציעה "מפת הדרך")

13 כִּי־דַרְכָתִי לִי יְהוּדָה, קֶשֶׁת מִלְּאֲתֵי אֶפְרַיִם, וְעוֹרְרָתִי בְּנִיזְךָ צִיּוֹן, עַל־בְּנֵיךָ יְנוּן; וְשְׁמִיתִיךָ כְּחָרֵב גְּבוּר:

בפסוקים 12-13, יהודה (ישראל המודרנית) מכופפת כמו קשת מסביב לאפרים (הגדה המערבית). התיאור הגרפי הזה לא התממש ב-1948, הרי ה"קשת" של יהודה הייתה בלתי שלמה. כמו כן, זה לא מתאר מדינה פלסטינית עם מחצית הגדה המערבית כפי שתיארה "מפת הדרך" שהוצגה על ידי נשיא ארה"ב לשעבר ג'ורג' בוש. למעשה, נראה כי אלוהים אומר: "אם תקשיבו לי, לפלסטינים מגיע כפול מזה – כל הגדה המערבית!" וכך "ממלאים" את "קשת" יהודה על ידי "אפרים".

ישעיהו 61: *7

תחת בְּשׂוֹתְכֶם מְשֻׁנָּה, וּכְלָמָה יִרְנוּ חֲלָקִים; לָכֵן בְּאַרְצָם מְשֻׁנָּה יִירָשׁוּ, שְׂמַחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם:

ותוצאת ההקשבה לאלוהים.. ישעיהו 11: 13

"...אֲפָרִים לֹא־יִקְנֶא אֶת־יְהוּדָה, וַיְהוּדָה לֹא־יִצַּר אֶת־אֲפָרִים:"

נבואה אחרונה:

יחזקאל 37: 22-15 "שני עצים קטנים ועץ אחד גדול"

15 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 16 וְאַתָּה בְּרֹאֲדָם, קַח־לָךְ עֵץ אֶחָד, וּכְתֹב עָלָיו לַיהוּדָה, וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבָרוֹ (חֲבָרְיוֹ); וּלְקַח עֵץ אֶחָד, וּכְתֹב עָלָיו, לְיוֹסֵף עֵץ אֲפָרַיִם, וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבָרוֹ (חֲבָרְיוֹ): 17 וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד; וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיַדְךָ:

18 וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלַיךְ, בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר; הַלּוֹא־תִגִּיד לָנוּ מַה־אֵלֶּה לָךְ: 19 דַּבֵּר אֲלֵהֶם, כֹּה־אָמַר אֲדַנְי יְהוָה, הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֲפָרַיִם, וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבָרוֹ (חֲבָרְיוֹ); וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה, וְעָשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד, וְהָיוּ אֶחָד בְּיַדִּי: 20 וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיַדְךָ לְעִנְיֵיהֶם: 21 וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, כֹּה־אָמַר אֲדַנְי יְהוָה, הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם; וְקִבַּצְתִּי אוֹתָם מִסְּבִיב, וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל־אֲדָמְתָם: 22 וְעָשִׂיתִי אוֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאַרְץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ; וְלֹא יִהְיֶה (יְהִיוּ) עוֹד לְשָׁנֵי גוֹיִם, וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשִׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד:

ירושלים משותפת כבירה לאומית

בעיה בסיסית עם גבולות ה-1948, שהוכתבו על ידי האו"ם, היא חלוקת ירושלים, עם שבט אחד (אפרים/הפלסטינים) שקיבל אחיזה חונקת על הגישה למקום הכי קדוש, והבירה לשעבר, של השבט האחר (יהודה/היהודים). במבט על ניסיון העבר של היהודים אשר בו נדחתה זכותם לפולחן בכתל (הר הבית), לא יהיה הגיוני לצפות מהם שימסרו שליטה מלאה לפלסטינים. כמו כן, ומסיבות דומות, לא יסכימו הפלסטינים על שליטה מתמשכת מטעם היהודים הישראלים. למרבה המזל, ישנו פיתרון הוגן הנובע מספרו של יחזקאל.

יחזקאל 45: 1-4*

1 ובהפיליכם את־הארץ בַּנְחִלָה, תְּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה קֹדֶשׁ מִרְהָרָץ, אֶרֶץ, חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אַרְבָּ. וְרַחֵב עֶשְׂרֵה אֶלֶף; קֹדֶשׁ־הוּא בְּכָל־גְּבוּלָה סָבִיב:

2 וְהָיָה מִזֶּה אֶל־הַקֹּדֶשׁ, חֲמִשׁ מֵאוֹת בְּחִמֵּשׁ מֵאוֹת מְרַבַּע סָבִיב; וְחֲמִשִּׁים אַמָּה, מִגֶּרֶשׁ לֹו סָבִיב:

3 וּמִרְהַמְדָּה הַזֹּאת תִּמּוֹד, אֶרֶץ, חֲמִשׁ (חֲמִשָּׁה) וְעֶשְׂרִים אֶלֶף, וְרַחֵב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים; וּבִזְיָהָה הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים: (הר הבית = מסגד אל-אקצא והקוטל)

4 קֹדֶשׁ מִרְהָרָץ הוּא, לַכֹּהֲנִים מִשְׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יְהִי, הַקְּרָבִים לְשֵׁרֵת אֶת־יְהוָה; וְהָיָה לָהֶם מְקוֹם לְבָתִּים, וּמִקְדָּשׁ לְמִקְדָּשׁ:

6 וְאַחֲזֵת הָעִיר תִּתְּנֶנּוּ, חֲמִשֵּׁת אֶלְפִים רַחֵב, וְאַרְבָּ, חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף, לְעַמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ; לְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְהִי: (כל בית ישראל = היהודים הישראלים והפלסטינים)

אמה היא יחידת אורך השווה ל-1.5 רגל (18 אינץ'). מייל אחד שווה ל-5280 רגל.

$$25,000 \text{ אמה} \times 1.5 = 37,500 \quad 37,500 / 5280 = 7.1 \text{ מייל}$$

$$20,000 \text{ אמה} \times 1.5 = 30,000 \quad 30,000 / 5280 = 5.68 \text{ מייל}$$

ולכן, מדובר בשטח שאורכו 7.1 מייל ורוחבו 5.68 מייל.

" תְּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה קֹדֶשׁ מִרְהָרָץ... קֹדֶשׁ־הוּא בְּכָל־גְּבוּלָה סָבִיב "

זהו פחות או יותר הגודל המלא של ירושלים היום. בזמן שיש להחזיר את ירושלים לשליטתה המלאה של ישראל, גם למאמינים מכל העולם יש זכויות לגיטימיות לגישה ולביטחון של הר הבית ומקומות אחרים. להלן הרציונאל של הנ"ל.

בראשית 17: 4-6

4 אָנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ; וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

5 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שְׁמֶךָ אֲבָרָם; וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבָרָהֶם, כִּי אֲבֵהֶמוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

6 ...וּנְתַתִּיךָ לְגוֹיִם; וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

אל-הרומיים 4: 16-17

16 עַל־כֵּן מֵאַמוֹנָה לְמַעַן תִּהְיֶה לְפִיחֶסֶד בְּעִבּוֹר אֲשֶׁר תִּכּוֹן הַהִבְטָחָה לְכָל הַזֶּרַע לֹא לְבְנֵי הַתּוֹרָה לְבָדָם כִּיגַם לְבְנֵי אֲמוֹנַת אֲבָרָהֶם אֲשֶׁר הוּא אָב לְכֻלָּנוּ:

17 כִּפְתוּב בִּי אֲבֵהֶמוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ וְהוּא הָאֵמִין כִּי נִגְדַּ פְּנֵי אֱלֹהִים הַמְּחִיָּה אֶת־הַפְּתִים וְהַקּוֹרָא לְמַה־שְׁלֹא־הָיָה כְּמוֹ הַזֶּה:

"אומות רבות". יש לשים תנאי כי הגישה למקומות הקדושים תהא נתונה לאנשים מכל האמונות לסגוד לאלוהים בירושלים וכי יש לתחזק ולהגן על כל המקדשים – לנצח. עד שהשלום יהיה מושרש ומשגשג, לחמוק מביטחון מסוכסך יותר לעיר, על העיר להיות מנוהלת על ידי כוחות שלום בינלאומיים המוסכמים על שני הצדדים. עד שיבוא הזמן שבו הפרלמנט של האומה המאוחדת החדשה של ישראל יסכים פה אחד על החלטה המוסרת את הסמכות הזו לאומה, השליטה על הביטחון בירושלים יוכל לחזור בצורה אחראית לתושבים. בצורה מעניינת, נבואה בישעיהו מצהירה כי כאשר עושים האנשים שלום לפי ההוראות המוצגות בספרי הקודש, העיר והאומה ישוחררו מטרור או כל סוג אחר של אלימות.

ישעיהו 54: 11,13-15*

11 עֲנִיָּה (ירושלים) סַעְרָה לֹא נִחְמָה...

13 וְכָל־בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה; וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ:

14 בְּצִדְקָה (לפי חוקי האל) תִּכְוֶנְנִי; רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק כִּי־לֹא תִירָאִי, וּמִמְחַתָּה, כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלֶיךָ:

15 הֵן גּוֹר יְגוֹר אֶפְסָ מֵאוֹתֵי; מִיַּגֵּר אִתְּךָ עֲלִיךָ יְפוֹל:

לא יהיה עוד צורך לפיגועי התאבדות מטעם "חטיבות שהידים" או להתקפות מטעם חיל האוויר הישראלי. עם הגעת הצדק, יראו במבצעי האלימות כמשרתי השטן, ולא כגיבורים! לא יהיה עוד כיבוש אכזרי מטעם ישראל, גם לא יהיה טרור משני הצדדים. אם אלוהים מבטיח לשים קץ לטרור והרודנות, איזה מין מאמינים ירצו להסית את הזעם האלוהי על ידי התנגדות לשלום? קחו בחשבון כי ירושלים בימי יחזקאל היוותה חלק מהשטח המצוין ביחזקאל 45. רק בהווה היא הגיעה למימדים המנובאים. על זה יש להוסיף את שני הקטעים מירמיהו וזכריה שמתארים בצורה מדויקת את המצב הגיאוגרפי והפוליטי היום, לרבות את "מפת הדרך" אשר לוקחת מחצית הגדה המערבית מאפרים. אולי זוהי שיטתו של אלוהים להגיד לנו כי זוהי המפה האלוהית לשלום ואנו אמורים לנהוג על פיה. אולי סוף סוף יענו תפילותיו של דוד למען השלום בירושלים.

תהילים 122: 6-9*

6 שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם ; שְׁלִי, אֶהְבֶּיךָ :

7 יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ ; שְׁלֹחַ, בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ :

8 לְמַעַן אַחֲי וְרַעֲי ; אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ :

9 לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֶלְהֵינוּ ; אֲבַקֶּשׁה טוֹב לְךָ :

כל הפלסטינים והישראלים אזרחים הם

כל הפלסטינים אזרחים הם

יחזקאל 47: 21-23

21 וְחִלְקֶתְכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :

22 וְהָיָה, תִּפְּלוּ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה, לְכֶם, וּלְהַגְרִים הַגְּרִים בְּתוֹכְכֶם, אֲשֶׁר־הוֹלְדוּ בְּנִים בְּתוֹכְכֶם ; וְהָיוּ לְכֶם,

כְּאֲזָרַח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶתְכֶם יִפְּלוּ בְּנַחֲלָה, בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :

23 וְהָיָה בְּשִׁבְטְךָ, אֲשֶׁר־גָּר הֵגֵר אִתּוֹ ; שֵׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ, נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה :

כל היהודים האשכנזים הם אזרחים גם כן

ישעיהו 49: 20-21

20 עוד יאמרו באזניך, בני שפליך; צרלי המקום גשהלי ואשבה:

21 ואמרתי בלבבך, מי ילדלי את־אלה, ואני שכולה ונגלמודה; גלה וסורה, ואלה מי גדל, הו אני נשארתי לבדי, אלה איפה הם:

(ראו פרק 3 ליותר נבואות לדוגמא)

זכות השבות לפלסטינים בגולה

ועכשיו, הגענו לסוגיה של "זכות השבות". מה עם זכויות השבות של הפלסטינים שגורשו מאדמותיהם? שלוש הנבואות שלהלן דורשות את זכות השבות לפלסטינים שהוגלו:

ישעיהו 11: 11

והיה ביום ההוא, יוסיף אדני שנית גדו (אחרי 1948), לקנות את־שאר (הפלסטינים) עמו (דהינו בני ישראל). החלק היהודי של שבטי בני ישראל היו הראשונים לחזור; אשר ישאר מאשור (עיראק וסוריה) וממצרים ומפתרוס ומכוש (סומליה ואתיופיה), ומעילם (איראן) ומשנער (עיראק) ומחמת (סוריה), ומאזי תים (הפלסטינים בגולה בארה"ב ובבריטניה):

11 יחרדו כצפור ממצרים, וכיונה מארץ אשור; והושבתים על־בתיהם נאם־יהוה:

זכריה 10: 6-10

6 וגברתי את־בית יהודה (ישראלים), ואת־בית יוסף (הפלסטינים) אושיע, והושבותים כי רחמתים, והיו פאשר לא־זנחתים; כי, אני יהוה אלהיהם ואענם:

7 והיו כגבור אפרים (הפלסטינים), ושמח לבם כמו־זין; ובניהם יראו ושמחו, וגל לבם ביהוה:

8 אשרקו להם ואקבצם כי פדיתים; ורבו כמו רבו:

9 ואזרעם בעמים, ובמרחקים יזכרוני; וחיו את־בניהם ושובו:

10 והשיבותים מארץ מצרים, ומאשור אקבצם; ואל־ארץ גלעד ("הגדה המזרחית" של הירדן) ולבנון אביאם, ולא ימצא להם (בפלסטין):

ולכן, הנבואות בברית הישנה (החלק היהודי מהתורה) אומרות כי הפלסטינים יחזרו, על פי אלוהים. זאת אומרת שאם היהודים רוצים "לנשק את התורה" כדי להבטיח חיים ארוכים ומשגשגים, אזי עליהם לקבל את "זכות השבות" של הפלסטינים בצורה כלשהי. השאלה היא באיזה צורה זכות זו תהיה?

ברור כי באזור שהולך להיות המולדת הפלסטינית (הגדה המערבית ועזה), כל פלסטיני שאיבד את אדמתו לטובת ישראל אמור לקבל אותה בחזרה. אך האם זה גם אומר כי כל (או רוב) היהודים צריכים לפנות את בתיהם, גם אם מדובר בחלק שלהם מהארץ הקדושה? או האם זה אומר משהו אחר? אולי פליטים פלסטינים שהם במקור מהחלק של יהודה יקבלו פיצוי כספי יחד עם זכותם לרכוש אדמה בכל מקום בתוך האומה. פסוק 10 של זכריה 10 מבהיר את הסוגיה:

זכריה 10: 10

10 וְהִשְׁבִּיבוּתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבָּצֶם; וְאֶל־אֶרֶץ גְּלָעָד ("הגדה המזרחית" של הירדן) וּלְבְנוֹן (חלק מהפליטים יתיישבו פה) אָבִיאים, וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם (בפלסטיין):

אם הרבה מהחוזרים מתיישבים בלבנון וירדן, אז הם בטח יקבלו פיצויים והשתמשו בהם לרכוש אדמה במקום סמוך. אחרת, היו פשוט מתיישבים בבתיהם הישנים.

הפיתרון הזה הוגן בכך שהוא מכבד זכויות המקרקעין של כולם, אף אם הבעלות על האדמה הועברה במהלך הזמן. הזכויות במקרקעין הישנים מכובדים יחד עם הזכויות במקרקעין החדשים.

תיקונים

מחיר אחיד ייקבע לכל האדמות. המחיר לאֶקֶר (יחידת מידה) ייקבע לפי המחיר הממוצע הנוכחי לאדמה ב"ישראל" המודרנית מצפון לירושלים. עדכון המחיר כלפי מטה, על ידי הכללת אדמות מדבריות בלתי ראויות לעיבוד בנגב, אינו הוגן. האדמות שנלקחו מהפלסטינים היו בחצי הצפוני והיותר שווה במדינה, ובגין אלו אמורים האנשים לקבל פיצויים. חמישים אחוז (50%) מכל התרומות הבאות מחו"ל, בין אם לעם ישראל ובין אם לארגונים בתוך ישראל, אמורים להיות מוקדשים לקרן התיקונים של האדמות שהופקעו. כל המגיש שטר קניין בגין אדמה שהופקעה ביהודה יהיה זכאי לפיצוי לפי תעריף קבוע.

אם הכספים לתיקונים באים מתרומות חוץ, מה יקרה כאשר תרומות אלו מדוללות עקב דעיכה כלכלית בחו"ל? והאם זה הוגן שהנטל יתחלק בין המעמד הבינוני והעובד לבין המעמד העשיר? המצב הזה נחזה בבירור על ידי אלוהים.

ישעיהו 49: 23

23 וְהָיוּ מְלָכִים אִמְנֵנֶךָ, וְשָׂרוּתֵיהֶם מִיְנִיקֶתֶךָ, אַפְּסִים, אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ, וְעַפְרַיִם רִגְלֶיךָ לְחַכּוֹ; וְנִדְעָתָהּ כִּי־אֲנִי יְהוָה, אֲשֶׁר לֹא־יִבְשׁוּ קַיִי:

ישעיהו 60: 10-12,16

- 10 וּבָנֹוּ בְנֵי־נֶכֶד חִמְתֶּךָ, וּמְלָכֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוּוּ; כִּי בְקֶצֶף הִפְתִּיתֶךָ, וּבְרִצּוֹנִי רַחֲמֶתֶךָ:
11 וּפְתַחוּ שְׁעָרֶיךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסָּגְרוּ; לְהִבְיֵא אֱלֹהֶיךָ חֵיל גּוֹיִם, וּמְלָכֵיהֶם נְהוּגִים:
12 כִּי־הִגּוּי וְהַמְמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּךָ יִאֲבֹדוּ; וְהַגּוֹיִם חָרָב יִחָרְבוּ:
16 וְנִנְקַתְּ חֶלֶב גּוֹיִם, וְשֵׁד מְלָכִים תִּינָקִי; וְנִדְעָתָהּ, כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ, וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב:

שימו לב כי בפסוק 16 "חלב גוים" יבוא מ"שד מלכים". לא מ"שד עניים", ולא מ"שד המעמד הבינוני או העובד". ה"מלכים והמלכות" הללו כוללים מלכות הן מהאומה האסלאמית הן מהאומה האירופית. מאחר והעשיר שעשה כסף ממכירת תחמושת חי הוא כמו "מלכים" ו"מלכות", אז גם הוא יהיה כלול. אם משפחות מלכותיות רוצות שאלוהים יברך אותן, עליהן למלא אחר הנבואות. אני לא אתעמק בנבואות הקשורות בסוגיה הזו עכשיו, חלקן מהתורה וחלקן מהחדית' (הדיבור המתועד) הנבואי של מוחמד. אלוהים נתן לנו רצון חופשי והוא בוחן אותנו. מספיק לומר כי מלכים ועשירים מסוימים יעשו את הדבר הנכון וישרדו. אחרים לא. בכל

מקרה, המימון יהיה זמין. תזכרו את ישעיהו 60: 12:

כִּי־הִגּוּי וְהַמְמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּךָ יִאֲבֹדוּ; וְהַגּוֹיִם חָרָב יִחָרְבוּ:
אז שיהיה.

זכויות מתנחלים ישראלים בגדה המערבית

גם לישראלים הגרים בהתנחלויות בגדה המערבית יש זכויות כבני ישראל. החלק הדרומי של הגדה המערבית, אשר יימסר לאפרים, היה רכושו של שבט יהודה. היום, אלפיים שנה אחרי גירוש יהודה על ידי הרומאים, אין שטרי קניין למקרקעין. הזכויות הבלתי מתועדות, אך לגיטימיות, הללו אמורות לעבור למתנחלים הישראלים. הוכנסו המתנחלים לגדה המערבית על ידי ממשלת ישראל המודרנית בכמויות גדולות. לכן, האחריות בדבר אספקת אדמות לאנשים האלה אמורה ליפול על אותה ממשלה. אולי עם השלום, חלק מהאדמות השמורות לבסיסים הצבאיים יכולות לשמש לדיור אזרחי במקום. בכל מקרה, קרן התיקונים צריכה לספק בתים חדשים גם לאלה – בתוך גבולות יהודה שהוסכם עליהן לאחרונה.

זכויות האזרחים לרכוש אדמות בכל מקום בישראל

לכל אזרחי ישראל שאין להם הרשעות קודמות או משפטים תלויים ועומדים באשמת הריגת חברים מהשבט האחר תהיה זכות לרכוש אדמה בכל מקום בתוך ישראל. הדבר הזה מסדיר את "זכות השבות". יינתן פיצויים לאלה שאדמותיהם הופקעו כדי שיוכלו לרכוש אדמה. לא תידחה זכותו של ישראלי או פלסטיני חף מפשע לרכוש אדמה בכל מקום בישראל.

השלום דורש הימנעות ממעשי נקמה על ידי חברי אחד השבטים נגד חברים מהשבט האחר. בחמישים השנים הבאות, לא יהיה כל אדם, לרבות "לוחמים" פלסטינים או "חיילי" צה"ל, אשר הרג אזרחים בלתי-חמושים מהשבט האחר רשאי להיכנס לטריטוריה של השבט האחר. החריג היחיד לזה הוא במידה והאדם הנ"ל מקבל היתר ספציפי מטעם ממשלת השבט האחר. אנשים לא צריכים לחשוש כי יתהלכו ביניהם רוצחים בחופשיות. כמו ואין זה מן הרצוי שאנשים אשר ביצעו מעשים כאלה יהפכו לקורבנות של צדק שמעצבים האנשים שלוקחים את החוק לידיים, דבר המעורר שפיכה של יותר דמים.

משה קבע את העיקרון של החוק הזה בתורה, בספר במדבר :

במדבר 35 : 28-26, 12, 6

6 וְאֵת הָעָרִים, אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם, אֵת שְׁשֶׁעָרֵי הַמִּקְלָט, אֲשֶׁר תִּתְּנוּ, לְנֹס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ; וְעָלִיָּהֶם תִּתְּנוּ, אֲרֻבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר:

12 וְהָיוּ לְכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגָּאֵל; וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ, עַד-עָמְדוֹ לְפָנַי הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט (יום הדין):

26 וְאִם-יֵצֵא יָצֵא הָרֹצֵחַ; אֶת-גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ, אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה:

27 וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם (הממשלה השבטית), מִחוּץ לְגִבּוֹל עִיר מִקְלָטוֹ; וְ... גֹּאֵל הַדָּם (הממשלה השבטית) אֶת־הַרְצֵחַ (לעצור את הנאשם, לשפוט אותו, ולבצע את גזר הדין על הפשע)

28 כִּי בָעִיר מִקְלָטוֹ (טריטוריית השבט שלו) יָשָׁב, עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל** ; וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל, יָשׁוּב הַרְצֵחַ, אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ:

* בברית הישנה, הפסקה הסוגרת את פסוק במדבר 35 : 27 אומרת כי "רִצַּח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הַרְצֵחַ, אֵין לוֹ דָם".
אנו החלפנו אותה ב-"לעצור את הנאשם, לשפוט אותו, ולבצע את גזר הדין על הפשע". מותר לעדכן את החוק כדי למנוע עונש מוות, אך גם ניתן להשאיר את עונש המוות על כנו. ההחלטה נתונה לאנשים.

** במקרה הזה, "מוות הכהן הגדול" יקבל את פירוש שנת היובל אחרי השגת השלום – דהינו, עד 50 שנה.

חברון

עיר חברון בדרום הגדה המערבית דורשת תשומת לב מיוחדת. חברון הינה מקום קבריהם של האבות התנכיים של העם העברי: אברהם, יצחק ויעקב. ולכן, היא קדושה לשני השבטים. מבחינה היסטורית, חברון הייתה חלק מארץ יהודה. היום, על יהודה למסור את חברון לאפרים. כדי למנוע יותר מריבה, ובד בבד לכבד זכויות קדושות, ניהולה של חברון אמור להתנהל באותו אופן כמו ירושלים, דהינו, על ידי כוחות שלום בינלאומיים המוסכמים על ידי שני הצדדים עד שהפרלמנט הישראלי יגיע להסכמה פה אחד המוסרת את הסמכות הזו למדינת ישראל המאוחדת החדשה. כשהאויבים לשעבר נמצאים בהסכמה אחד עם השני, הם אמורים לנהל את עניינם לבד. גישה לכביש מוגן אל חברון לחברי שבט יהודה יסופק על ידי כוחות השלום הבינלאומיים.

חופש הדת

סורה 2 : 256

256 "אין מקנים דת בכפייה, וכבר התברר ההבדל בין הבינה לבין המדוחים..."

כלל הזהב

"כלל הזהב", שפרשנותו היא "תתייחס לאחרים כפי שתרצה אותם להתייחס אליך" הינו חלק מכל שלושת הדתות. אצל האסלאם יש את הציווי הכי ישר ולעניין בקשר לחופש הדת (ראו לעיל). בתנ"ך אינו כתוב בבהירות הזו, ולכן מסתפקים בכלל הזהב. אם יהודי או נוצרי רוצים חופש דת לעצמם, ספרותם הקדושה

מצביעה כי עליהם לתמוך בחופש הדת גם לאחרים. חופש דת מלא בשני האזורים השבטיים צריך להיות מעוגן בחוק הלאומי.

כוחות צבאיים משולבים

מבחינה היסטורית, ועל פי החוק, נדרש מכל בני ישראל לתת את חלקם בהגנה הלאומית. אי לכך, על הפלסטינים להשתלב בצבא הלאומי במספרים קבועים וגדלים, עם הרגישות התרבותית והוותרנות הדרושות לצורך האימונים. אם האמריקאיים (צאצאי היאנקים והקונפדרטים/בעלי הברית) יכולים לשרת את ארצם, כך גם יכולים בני ישראל.

ישעיהו 11: 13

13 וְסָרָה קִנְיַת אֲפְרַיִם, וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ; אֲפְרַיִם לֹא יִקְנֶה אֶת־יְהוּדָה, וְיְהוּדָה לֹא יִצְרֹר אֶת־אֲפְרַיִם:

שימו לב כי "צַרְרֵי [דהינו, הטרוריסטים "המוסלמים"] יִכְרְתוּ". כך שמים קץ לפורענות הטרור לפי שיטתו של אלוהים.

הממשלה

הפרלמנט

חזון יוחנן 4: 4

4 וְסָבִיב לְפָסָא אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים כְּסָאוֹת וְעַל־הַכְּסָאוֹת רְאִיתִי אֶת אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים הִזְקִינִים יֹשְׁבִים מְלַבְּשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים וְעֵטְרוֹת זָהָב בְּרֹאשֵׁיהֶם:

חזון יוחנן 20: 4

4 "וְאָרְאָה כְּסָאוֹת וַיֵּשְׁבוּ עֲלֵיהֶם וְהִמְשַׁפֵּט נִתֵּן בְּיָדָם..."

לפרלמנט יהיה בית נבחרים אחד עם 24 חברים, עם שני נציגים לכל שבט. מבחינה היסטורית, ראובן וגד היו ביחד עם מנשה וגלעד, ונתפסו לשבי ביחד על ידי האשורים לפי דברי הימים א' 5: 23-26 לארץ במזרח ומערב אשור (עיראק). התמזגו אלה לאורך הזמן והיום הם כמעט מיוצגים על ידי כל הערבים או האנשים האחרים אשר הצטרפו לשומרונים במועד מאוחר יותר. שמונת השבטים האחרים גורשו ביחד על ידי הרומאים. היהודים הישראלים הם צאצאיהם של שמונת השבטים האלה. לכן, ששה עשר "זקנים" יהיו מהצד הישראלי ושמונה "זקנים" מהצד הפלסטיני. עם זאת, בישיעהו, אלוהים קובע את שלהלן:

ישעיהו 61: *7

7 תחת בְּשׂוֹתְכֶם מְשָׁנָה, וּכְלָמָה יִרְנוּ חֲלָקִים; לָכֵן בְּאַרְצָם מְשָׁנָה יִירָשׁוּ, שְׂמֵחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָּהֶם:

חזון יוחנן 4: 4

4 וְסָבִיב לְפָסָא אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים כְּסָאוֹת וְעַל־הַכְּסָאוֹת רְאִיתִי אֶת אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים הַזְּקֵנִים יֹשְׁבִים מְלַבְּשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים וְעֵטְרוֹת זָהָב בְּרֹאשֵׁיהֶם:

כיוון שהפלסטינים הם מי שנושׁל מירושׁתו, הנבואה מתייחסת אליהם. לכן, נכפיל את ייצוגם לששה עשר, כך נגיע לשלושים ושניים חברים. אחר כך נפחית את זה לשנים עשר לכל שבט, וכך נגיע לסך של עשרים וארבעה.

הנשיא

הושע 1: 10-11, 2: 21,23

10 וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם, אֲשֶׁר לֹא־יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר; וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יֹאמַר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם, יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהֵי:

11 וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־הַיּוֹדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו, וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִרְהָאֲרָץ; כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעַל:

21 "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, אֶעֱנֶה נְאֻם־יְהוָה..."

23 "...וְנֹאמְרָתִי לְלֹא־עַמִּי עַמִּי־אַתָּה, וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהֵי:"

מחילה על חטאים מהעבר

כדי שיהיה שלום, המחילה הינה חובה.

סורה 5: 13

13 כיוון שהפרו את בריתם, קיללנו אותם (ילדי ישראל) והקשינו את לבם... ולעולם לא תחדל להיווכח כי בוגדים הם, חוץ ממתי מעט. מחל וחוס עליהם, כי אלוהים אוהב את המיטיבים.

סורה 49: 9-10

9 בפרוץ סכסוך בין שתי סיעות מאמינים, פייסו ביניהן, ואם תתנכל האחת לאחרת, הילחמו במתנכלת עד אשר תסכים לפנות לפסק אלוהים. וכאשר תסכים, פייסו ביניהן ביושר ועשו צדק. אלוהים אוהב את עושי הצדק.

10 "המאמינים אחים הם.."

[תזכרו כי סורה 5 : 69 אומרת כי היהדות, במידה ומיושמת כהלכה, תהיה היא צורה מצורות האסלאם, לכן היהודים המתפללים כהלכה נחשבים כאחי המאמינים]

10 המשך : "...על כן פייסו בין אחיכם והיו יראים את אלוהים, למען תרוחמו."

שני צדדי בני ישראל התנהגו באופן מטעה אחד כלפי השני. כל צד התנהג לפעמים בצורה בלתי מכובדת. אף-על-פי כן, כאשר חוזרים שני הצדדים לחוקי אלוהים, בשביל המאמינים חיבת המלחמה להיפסק.

סורה 5 : 8

8 הוי המאמינים, קיימו את חובתכם לאלוהים והעידו עדות אמת, ואל תגרום לכם טינתכם לאנשים לנהוג באי-צדק. נהגו בצדק, כי אין קרוב מזה ליראת שמים, והיו יראים את אלוהים, כי אלוהים מכיר את מעשיכם לפני ולפנים.

כאשר מכירים הפלסטינים באחוותם עם היהודים, בתורם כבני ישראל מצאצאי אפרים, יהיו זכאים הן על פי חוקי היהדות הן על פי חוקי האסלאם לאדמות השבטיות של אפרים.

אדמות אפרים ומנשה בימי יהושע

כדי להציג את המפה שמציינת את הגבולות השבטיים אשר נקבעו על ידי יהושע לאפרים ומנשה, ואת עשרת השבטים הקשורים ליהודה, לחצו על הקישור הבא :

http://groups.yahoo.com/group/Gods_Peace_Plan_for_the_Holy_Land

לחצו על "Files" (קבצים), שם תוכלו למצוא את "מפת הארץ הקדושה" גם בפורמט וורד (Word) וגם בפורמט אדוב (Adobe). יהושע, יורשו המוסמך של משה, מפרט שמות הערים והמאפיינים הגיאוגרפיים ומסמן את הגבולות שהוקצו לאפרים ומנשה.

יהושע 16 : 1-4

1 וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל לְבְנֵי יוֹסֵף מִיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ (בְּדִיּוֹק מִצְפּוֹן לִירוּשָׁלַיִם), לְמִי יְרִיחוֹ מִזְרָחָה; הַמְדַבֵּר, עֲלֶה (צְפוֹנָה) מִיְרִיחוֹ בְּהָר בֵּית־אֵל:

2 וַיֵּצֵא מִבֵּית־אֵל לוֹזָה; וְעֵבֶר אֶל־גְּבוּל הָאֲרָכִי עֶטְרוֹת:

3 וַיִּרְדֵּי־קָמָה אֶל־גְּבוּל הַיַּפְּלָטִי, עַד גְּבוּל בֵּית־חֹרֶן תַּחְתּוֹ וְעַד־גְּזֹר; וְהָיוּ תְּצִאֲתוֹ (תְּצִאֲתָיו) יָמָה (יָם הַתִּיכוֹן):

4 וַיִּנְחְלוּ בְּנֵי־יוֹסֵף מִנְשֵׂה וְאֶפְרַיִם:

יהושע 17: 10-11

10 נָגְבָה לְאֶפְרַיִם, וְצְפוֹנָה לְמְנַשֶּׁה, וַיְהִי הֵם גְּבוּלוֹ; וּבְאֲשֶׁר יִפְגְּעוּן מִצְפּוֹן (בְּדִיּוֹק מִדְרוֹם לַכְּנָרֶת), וּבִישָׁשְׁכָר מִמְזָרַח:

11 וַיְהִי לְמְנַשֶּׁה בִּישָׁשְׁכָר וּבְאֲשֶׁר, בֵּית־שָׁאן וּבְנוֹתֶיהָ וַיְבַלְעֶם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־יִשְׁבֵּי דָאָר וּבְנוֹתֶיהָ, וַיִּשְׁבֵּי עֵיר־דָּר וּבְנוֹתֶיהָ, וַיִּשְׁבֵּי תַעֲנָךְ וּבְנוֹתֶיהָ, וַיִּשְׁבֵּי מְגֵדוֹ וּבְנוֹתֶיהָ; שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת:

הגבולות העתיקים עוברים כדלקמן: ראשית, גוש ישראל המודרנית והשטחים הכבושים ביחד כמדינה אחת. על מפה מעודכנת להיום, ציירו קו העובר מערבה, מהירדן לים התיכון, המתחיל קצת מצפון לגדה המערבית ובדיוק מדרום לכנרת. זהו הקו הצפוני לארץ אפרים ומנשה. תל אביב וחיפה נמצאות מדרום לקו הנ"ל. הגבול הדרומי של אפרים ומנשה מתחיל בדיוק מצפון לירושלים, שוב עובר מערבה מהירדן לים התיכון. כל הגדה המערבית מדרום לקו הנ"ל, לרבות חברון ובית לחם, הייתה שייכת לשבטי יהודה ובנימין.

פרק 2

מי הם הפלסטינים?

בפרק הזה, נעבור על הוכחות בדבר היותם של הפלסטינים צאצאיהם של בני ישראל העתיקים. לאורך זה, עלינו לזכור כי עצם יכולתנו לאתר את המוצא שלהם שהוא מהארץ הקדושה, אינו תומך בשום פנים ואופן במעשים המרושעים שבוצעו על ידי הפלסטינים, ולצורך העניין גם המעשים המרושעים שנקטו על ידי היהודים הישראלים. המוצא הפיזי מבסס בפשטות את זכויות היסוד של שני העמים לגור זה לצד זה בארץ הקדושה. אחרי שמבססים את זה, החוקים בתנ"ך ובקוראן ינחו את שני העמים איך לגור ביחד בשלום. התנ"ך גם מנחה את הנוצרים איך לסייע לתהליך, וזה על ידי היותם חסרי פניות בתמיכתם לשתי הסיעות של בני ישראל.

לפני הצגת ההוכחה שהפלסטינים הם בני ישראל, חשוב להבין למה, בכלל, ההוכחה הזו חשובה. נכון שאנו אמורים להפריד בין המדינה לכנסיה? אולי בנושאים פנימיים, אך לא בינלאומיים. הדתות מעצבות את הדרך בה חושבות ופעולות קבוצות האנשים. אם ניכשל לקחת את זה בחשבון בהתמודדותנו עם אומות אחרות, לא רק שניתפס כאימפריאליסטים יהירים בלתי-רגישים תרבותית, אלא גם נהיה בלתי-אפקטיביים בהשגת שלום.

במקרה של הארץ הקדושה, הברית הישנה של התנ"ך משומשת לשכנע הרבה יהודים ונוצרים כי זו התנהגות קדושה לשלול מפלסטינים את זכויותיהם במקרקעין, לבצע בהם השמדת עם ולתמוך בממשלות של היהודים והנוצרים בביצוע המדיניות הזו. החלופות היחידות שבאמצעותם ניתן לשנות את זה ללא מלחמה הן: (1) לשכנע את המאמינים לנטוש את דתותיהם, (2) לגבור במספר הקולות על חברי הדתות הללו ובכך להפוך אותם לנטולי השפעה בקביעת המדיניות, או (3) להראות באמצעות הספרים הקדושים שלהם שהאחרונים אמורים להיקרא בצורה שאינה תומכת בהשמדת עם או בנישול קרקעות. כל דבר אחר יסתיים באלימות. אפשרות 1 אינה סבירה מספיק כדי לעבוד, ואפשרות 2 עוד לא צלחה. המאמר הזה מתחקה אחר האפשרות 3. ישנה אמרה האומרת "האמת תשחרר אותנו". ידיעת האמת, שהפלסטינים הינם בני ישראל כמו היהודים הישראלים, תגרום למיליונים מהנוצרים והיהודים לשנות את עמדתם הפוליטית לעמדה הדורשת מממשלותיהם לתמוך בזכויות שני הצדדים שווה בשווה. שינוי הכיוון של מאמינים אלה עשוי להיות ההפרש המכריע בתוצאות הבחירות בארה"ב ובארץ הקדושה.

עכשיו, בואו נעבור על כמה קטעים מהברית הישנה המשומשים לעצב ולתבנת את מוחותיהם של היהודים והנוצרים עד כדי שהם תומכים בהריגת פלסטינים ו/או מכחישים את זכויותיהם באדמות הארץ הקדושה. זה ייתן לנו המחשה בדבר היקף הבעיה. נתחיל עם שני קטעים מבראשית.

בראשית 12: 1-3

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם (אברהם), לָךְ לָךְ מֵאֲרָצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ; אֶל־הָאָרֶץ (מה שהיום פלסטין/ישראל) אֲשֶׁר אֲרָאָךְ:

2 וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל, וְאַבְרָכְךָ, וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ; וְהָיָה בְרָכָה:

3 וְאַבְרָכָה מִבְּרַכְיָךְ, וּמְקַלְלֶךָ אָרֶר; וְנִבְרַכְוּ בָּךְ, כָּל מְשֻׁפָּחֵי הָאָדָמָה:

לכשעצמה, ההבטחה שניתנה לאברהם בבראשית 12: 1-3 משרתת את הערבים ובני ישראל היהודים כאחד, כיוון שהערבים גם הם צאצאיו של אברהם (דרך בנו ישמעאל). עם זאת, יש קטע בבראשית שמשנה את הכול.

בראשית 17: 19-21

19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, אֲבֹל שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ, יִלְדָת לָךְ בֵּן, וְקָרָאתָ אֹתוֹ יִצְחָק; וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרְעוֹ (לרבות את יעקב אבי בני ישראל) אַחֲרָיו:

20 וְלִי־שְׂמֵעָאֵל (בנו של אברהם ואבי הערבים) שְׂמֵעָתֶיךָ, הִנֵּה בְרַכְתִּי אֹתוֹ, וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאֵד מְאֹד; שְׁנַיִם־עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלִיד, וְנִתְּתִיו לְגוֹי גָדוֹל:

21 וְאֶת־בְּרִיתִי אֶקִּים אֶת־יִצְחָק (אביו של יעקב)...

מתברר כי בראשית 12 ו-17 ביחד מספקים את עונשם של היהודים במידה והם מכחישים את זכויות הפלסטינים באדמות ואת עונשם של הנוצרים במידה והם נותנים תמיכה חד-צדדית בישראל – כיוון שהפלסטינים נתפסים כערבים ולא כבני ישראל. עם זאת, על פי בראשית 12: 3, אם הפלסטינים הינם בני ישראל, אזי ככל שפצצה תוצרת ארה"ב הורגת פלסטיני על האדמה שניתנה לו מטעם אמנתו של אלוהים עם אברהם, מקוללת ארה"ב על ידי אלוהים. במבט על מצב האומה שלנו (בארה"ב), ייתכן שהקללה הזו אמיתית.

זכריה 2: 12-13

12 ...כי הנגלע בכם, נגע בבבת עינו:

13 כי הנני מניף את ידי עליהם... וידעתם פייהנה צבאות שלחני:

ועכשיו הגענו לבראשית 15 שהוא בעייתי כמו בראשית 12 ו-17.

בראשית 15: 18-21

18 ביום ההוא, פרת והנה את אברהם ברית לאמר; לזרעך, נתתי את הארץ הזאת, מנהר מצרים, עד הנהר הגדל
נהרפרת:

19 את הקניני ואת הקנזי, ואת הקדמני: ²⁰ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ²¹ ואת האמרי ואת הכנעני,
ואת הגרששי ואת הבוסי:

בראשית 15 הוא הבסיס שעליו מבססים "הציונים" הרדיקאליים את טענתם בדבר זכותם בכל המזרח התיכון.
מתברר כי בבראשית 15 נתן אלוהים ליהודים בני ישראל זכויות בירדן, ערב הסעודית, עיראק, סוריה, לבנון
והארץ הקדושה. למרבה המזל, רוב העם הערבי שגר במדינות אלו הוא בעצם כולו בני ישראל גם כן. (ניראה
איך זה קרה מאוחר יותר בפרק). כתוצאה לכך, מאחר ואדמות אלה הן כבר כבושות על ידי "בני ישראל", אז
אין סיבה לתמוך בכיבוש של חלק/סיעה מבני ישראל כנגד חלק/סיעה אחרת. אין כלום בתנ"ך שמציע, ולו
בדוחק, כי צדדים מבחוץ יתמכו בצד מבני ישראל במלחמת אזרחים של בני ישראל.

ועכשיו הגענו לקטעי תנ"ך הנראים כי תומכים בהשמדתו של העם הפלסטיני. קטעים אלה נראים איומים
ונוראים והם שווים עוד בחינה כדי לראות אם אפשר להתאים אותם עם המרשם הארכיאולוגי ומטרת הדו-
קיום השוחר שלום בין האשכנזים לפלסטינים. נעשה את זה לעומק בספר מאוחר. עכשיו, חשוב לדעת כי
קטעים כאלה אכן נמצאים וכי זה יכול להיות מכריע לשלום שהפלסטינים ייראו כבני ישראל, ולא כזרים. הנה
שתי דוגמאות לקטעים של השמדת עם.

דברים 25 : 19

וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכְּלֵיאִיבֵיךָ מִסָּבִיב, בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ, תִּמְחָה אֶת־זֶכֶר עַמְלֶק, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם; לֹא תִשְׁכַּח:

בוודאי שקריאה מילולית תיראה כתומכת בהשמדת העם העמלקי. מאחר וחלק מהיהודים מתייחסים לפלסטינים כעמלקים, ניתן לראות בקלות את הסכנה של השמדת העם הטמונה בקטע. הנה עוד קטע כזה.

דברים 20 : 18-10

10 כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר, לְהַלָּחֵם עָלֶיהָ; וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: 11 וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ, וּפְתַחְתָּ לָּהּ; וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ, יְהִיוּ לְךָ לְמַסַּ וְעַבְדוּךָ: 12 וְאִם־לֹא תִשְׁלַח עִמָּךְ, וְעָשִׂיתָ עִמָּךְ מִלְחָמָה; וְצָרְתָּ עָלֶיהָ: 13 וַיִּנְתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ; וְהָפִיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חֶרֶב: 14 רַק הַנְּשִׂימוֹת וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל־אֲשֶׁר יְהִי בְּעִיר כָּל־שָׁלָלָהּ תִּבְזוּ לָהּ; וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁלַל אִיבֵיךָ, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ: 15 כֹּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים, הַרְחִיקוֹת מִמָּךְ מֵאֹד; אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הֵנָּה:

16 רק, מערי העמים האלה, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לְךָ נַחְלָה; לֹא תַחֲנֶה כָּל־נַשְׂמָה: 17 כִּי־הִחַרְםָ תַחֲרִימָם, הַחַיִּים וְהַאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי, הַחַיִּים וְהַיְבוּסִי; כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 18 לְמַעַן, אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת, כָּל־כֵּן תִּוְעֲבֹתֶם (דְּהִינוּ, הַקְּרַבַּת בְּנֵי אָנוּשׁ), אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם; וְחָטְאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

בין אם מצאו חן בעיניכם ובין אם לא, כשקטעים אלה ואחרים דומיהם נקראים ומיושמים מילולית, הם מספקים עונש דתי בצורה של השמדת עם – כל עוד אין הפלסטינים מבני ישראל. עכשיו, יש לנו הבנה יותר ברורה לערך של ההוכחה שהפלסטינים הם בני ישראל. מבלי זה, ימשיכו הספרים הקדושים לשמש מיליונים מהיהודים והנוצרים לתמיכה בהריגה המונית ואומללות במזרח התיכון ובמקומות אחרים. אנחנו לא יכולים פשוט להתעלם מהספרים הקדושים או מההשפעות השליליות שלהם בעיצוב התנהגויות רצחניות אצל מיליונים של אנשים. ביכולתנו להיכנע לדרך השימוש הדמגוגית שלהם ולתת לה לשמש לתמיכה במלחמות או ביכולתנו לראות אם ניתן להסב את המסר שלהם ואת חסידיהם לדרך של דו-קיום השוחרת שלום. למרבה המזל, הדבר אפשרי, זה רק עניין של בחירה.

במקרה הזה, ישנן שתי דרכים להסב את קטעי התנ"ך הבעייתיים כלפי השלום. הדרך הראשונה הינה ישירה מאוד וקלה לביצוע: פשוט להוכיח שהפלסטינים הם בני ישראל. מאחר ואין קטעים בעייתיים המופנים נגד בני ישראל, ההוכחה שהפלסטינים הם בני ישראל מסירה בצורה אפקטיבית את הפלסטינים מהמטרה של הזעם

התנ"כי. מאחר וכמעט כל אחד באזור היום הינו "מבני ישראל", שיטה זו מכוונה את המסר השלילי והשפעותיו רק אל נגד אנשים מהעבר. זה מה שאנו נעשה בפרק הזה.

דרך אחרת לנטרול תוכן הקטעים התנכיים היא להתאים אותם עם המדע והוא הארכיאולוגיה. על ידי כך, נוכל לקבוע אם הקטעים הרצחניים הללו נתכוונו מילולית או מטפורית. אם הקטעים התוקפניים מטפוריים הם, ולא מילוליים, ניתן יהיה לנטרלם. הנה שתי דוגמאות לעיקרון הזה:

משלי 25 : 21-22

21 אִם-רָעַב שֶׁנֶאֱדָה אֶכְלֶהוּ לֶחֶם ; וְאִם-צָמָא, הִשְׁקֵהוּ מַיִם :

22 כִּי גִחְלִים, אֶתֶּה חֲתָה עֲלֵרֵאשׁוֹ ; וַיִּהְיֶה, יִשְׁלָם-לָךְ :

הושע 6 : 5-6

5 עֲלֶיךָ, חֲצַבְתִּי בְּנִבְיָאִים, הִרְגִיתִים בְּאִמְרֵיךְ ; וּמִשְׁפָּטֶיךָ אִוֵּר יֵצֵא :

6 כִּי חֶסֶד חֲפַצְתִּי וְלֹא-זָבַח ; וַדַּעַת אֱלֹהִים מַעֲלֹת :

ברור הוא כי הכוונה ב"גחלים" הינה מטפורה ל"בושה" או למצפון "שורף". בהושע 6, אלוהים "הורג" במילים כי "הוא" רודף "חסד ולא זבח" של אנשים. באופן כללי, המרשם הארכיאולוגי אינו תואם את הקריאה המילולית של "ההשמדות" בברית הישנה. מה שמתברר כיותר נכון היסטורית הוא ההתבוללות ההדרגתית מטעם בני ישראל הבאים מתרבויות קודמות – כלומר "השמדה" מטפורית, דהינו, הסרת אויבי האדם על דרך ההתחברות איתם. איזו פרשנות הגיונית יותר? אחת המותאמת עם המדע או לא?

ועכשיו להוכחה שהפלסטינים הם בני ישראל. אף אחד אינו יכול להכחיש כי המורשת הגנטית של הכנענים, הפלשתים והערבים נמצאת בברית הגן הפלסטיני לצד המורשת הגנטית של עמים עתיקים אחרים מהאזור. עם זאת, בהרבה מקרים, נכנס הדם של בני ישראל משבטי אפרים ומנשה אל התערובת הגנטית הזו. כתוצאה מכך, על פי התנ"ך והקוראן, יש לפלסטינים זכויות שוות בארץ הקדושה לצד האשכנזים. בנוסף, גם פלסטינים שהם נטולי מורשת ישירה לבני ישראל אמורים לקבל הכרה כבני ישראל בצורה מלאה, על פי שני הספרים הקדושים. במילים אחרות, ליהודים ישראלים האומרים "אלוהים נתן לנו את הארץ הזו, ולא לפלסטינים" אין שום צידוק מהתורה והנביאים, אלא אם "לנו" כוללת את הפלסטינים גם כן עם זכויות שוות.

הגיע הזמן לקצת היסטוריה. יעקב (הידוע כישראל) הינו אביהם של כל בני ישראל. היה לו שנים עשר ילדים, ששה מלאה (אשתו הראשונה), שנים מרחל (אשתו השנייה), שניים מבלהה (אמתה של רחל) ושניים מזילפה (אמתה של לאה) (בראשית 35 : 22-26). כל אחד מבניו נהיה ראש שבט משבטי "בני ישראל". ילדי לאה, בלהה וזילפה קנאו באחיהם יוסף (בכורה של רחל). בהתאם לעצתו של יהודה (הבן הרביעי של לאה), ובמקום להרגו, מכרו האחים את יוסף לקבוצת סוחרים (בראשית 37 : 12-28). נלקח יוסף למצרים, ושם הוא נישא לאישה מצריה בשם אסנת (בראשית 41 : 45,50). היא ילדה לו שני ילדים, הראשון "מנשה", והשני "אפרים". הערבים הם צאצאיהם של אברהם והגר, שהיו מצריים גם כן (בראשית 16 : 1,15 וגם 25 : 18-9). כיוון שגם אסנת וגם הגר היו מצריות, צאצאיו של יוסף הם מאותה תערובת גנטית כמו הערבים. מסיבה זו, ובצורה מוטעית, נתפסים צאצאי יוסף הבני-ישראליים (הפלסטינים) כערבים.

קיבל יעקב את בניו של יוסף למשפחתו (בראשית 48 : 5-20). כל אחד מילדיו של יוסף קיבל ירושה נפרדת בכנען (דברים 33 : 13-17, יהושע 14 : 1-5, 16 : 1-17, 17 ויחזקאל 48 : 5-6), הופכים בזה את בני ישראל לשלושה עשר שבטים. משה, נציגו של אלוהים, הסמיך את יהושע לקבוע גבולות שבטיים (דברים 31 : 7-13). הגבולות הם סוג של אמנה תנכית. חלקו של יוסף נמצא בחלק המרכזי, מהירדן מערבה עד ים התיכון ובדיוק מדרום הכנרת אל צפון ירושלים (יהושע 16 : 9-1 וגם 17 : 10-11).

לבסוף, התאחדו בני ישראל בממלכת "ישראל" תחת שלטונו של המלך שאול, אשר הורש על ידי המלכים דוד ושלמה. אחרי מותו של המלך שלמה, התפצלה "ישראל" לשתי ממלכות, "יהודה" בדרום ו"ישראל" בצפון. מהשלב הזה, השם "ישראל" מתייחס רק לממלכה הצפונית, שהייתה על שטח השווה למחציתו של שטח "ישראל" בתקופתו של שלמה. הורכבה "יהודה" משבטי יהודה, בנימין ושמעון. הורכבה "ישראל" (הממלכה הצפונית) משבטי אפרים ומנשה (להלן ביחד : "אפרים"), ראובן, אשר, נפתלי, זבולון, יששכר, דן וגד.

מאחר וכל הנביאים (מלבד מנשה וממחבר המזמורים) חיו בתקופה שלאחרי ההתפצלות, ככל שמתייחסים ל"ישראל" בין כאזור ובין כתושבים, אפרים צריכה להיות כלולה במונח. עם זאת, לפעמים שבטים אחרים אינם כלולים ב"ישראל". דוגמאות על אלה ניתן למצוא בישיעיהו וירמיהו, כך שמסרים נפרדים מופנים ל"בית ישראל" ו"בית יהודה".

בשנת 722 לפנה"ס, כבשה האימפריה האשורית (העיראקית) את הממלכה הצפונית של ישראל. אחר כך, קראו לארץ אפרים ומנשה בשם "שומרון". השכבה השולטת גולתה מאפרים, אך רוב האנשים הרגילים נשארו. זו אבחנה קריטית והיא מקור להרבה אי-הבנה בקשר להיותם של הפלסטינים מבני ישראל. כנראה שמלכים ב

17 אומר כי האשורים הגלו את כל האפרימים. אם כך הוא, אז הפלסטינים זרים הם ואינם מבני ישראל, והם כפופים לכל הקטעים השליליים אשר קראתם מקודם.

מלכים ב 17 : 24-23, 6-5*

5 וַיַּעַל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ (ישראל); וַיַּעַל שְׁמֶרוֹן, וַיִּצַר עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ שָׁנִים:

6 "...לְכֹד מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־שְׁמֶרוֹן, וַיַּגֵּל אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה..."

23 "...וַיַּגֵּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמְתוֹ אֲשׁוּרָה, עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

24 וַיָּבֵא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּשׁ וּמִכַּנְעַן וּמִחֲמַת וּסְפְרוֹנִים, וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן, תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּרְשׁוּ אֶת־שְׁמֶרוֹן, וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֶיהָ:

אם ניקח אותם באופן מילולי, הפסוקים הנ"ל נראים כי הם אומרים שכל אפרימי נלקח לגולה מבלי להשאיר נפש אחת. לדבר הזה כמעט ואין תקדים היסטורי במדינה בגודלה של ישראל, במיוחד כאשר הוגבלו הכובשים לחיילי רגלים ופרשים (סוסים). כמו כן, לא היה יתרון לכובש בהגליית כל אדם. הנוהג הרגיל היה להשמיד את השכבה השולטת ולפזר את היריבים הפוטנציאליים, אם כי להשאיר את העניים לעבדות ורווח. זה מה שעולה מהדוגמא שלהלן בדבר הגליית יהודה על ידי הבבלים.

מלכים ב 25 : 12-11, 21*

21 "...וַיַּגֵּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמְתוֹ"

11 וְאֵת יֵתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר (ירושלים), וְאֵת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בְּבָבֶל, וְאֵת יֵתֶר הַהֶמּוֹן; הַגָּלָה בְּבוֹרְאֲדֹן רַב־טַבָּחִים (בבלי):

12 וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ, הַשָּׂאִיר רַב־טַבָּחִים; לְכַרְמִים וּלְיַגְבִּים:

בזמן שפסוק 11 אומר כי כל היהודים הוגלו, פסוק 12 מסייג את זה באמירתו כי העניים נשארו לעבוד בשדות. האשורים עשו אותו דבר עם האפרימים. להלן הוכחה חותכת לזה.

דברי הימים ב 30 : 6, 1

1 וַיִּשְׁלַח יְחִזְקִיָּהוּ עַל־פְּלִי־יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה, וְגַם־אֲגָרוֹת פְּתַב עַל־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה, לְבֹא לְבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם; לַעֲשׂוֹת פֶּסַח, לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

6 וַיֵּלְכוּ הַרְצִים בְּאֵרוֹת מִיַּד הַמֶּלֶךְ (יחזקיהו) וְשָׂרוּ, בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה, וּכְמַצּוֹת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר; בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוּבוּ אֵלֵי־הוָה, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל, וַיֵּשֶׁב אֱלֹהֵי־פְלִיטָה, הַנִּשְׁאָרֶת לָכֶם, מִכָּפַר מַלְכֵי אֲשׁוּר׃
7 וְאַל־תִּהְיוּ, כְּאֲבוֹתֵיכֶם וְכַאֲחֵיכֶם, אֲשֶׁר מָעְלוּ, בַּיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם; וַיִּתְּנֶם לְשָׂמָה, כְּאֲשֶׁר אִתְּם רֵאִים׃

שלט המלך יחזקיהו בממלכה הדרומית של יהודה בזמן שהאימפריה האשורית הרסה את הממלכה הצפונית של ישראל.

דברי הימים ב 34 : 9

9 וַיָּבֵאוּ אֶל־חֶלְקָהוּ חֶלְהָן הַגָּדוֹל, וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית־אֱלֹהִים, אֲשֶׁר אֶסְפוּ־הַלְוִיִּם שְׁמֵרֵי הַסֶּף מִיַּד מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם, וּמִכָּל־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל־יְהוּדָה וּבְנֵי־מֶן; וַיִּשְׁבְּי (וַיֵּשְׁבוּ) יְרוּשָׁלַם׃
הנה תרגומו של קטע מתנ"ך האטלס של הולמן (עמוד 139):

"על אף שסרגון השני (722 לפנה"ס – 705 לפנה"ס), יורשו של שלמנסאר החמישי, מייחס לעצמו את הקרדיט בכיבושה של שומרון, התנ"ך מרמז כי שלמנסאר היה בעיקר אחראי על ההרס הסופי של ממלכת ישראל הצפונית (מלכים ב 5 : 17). בתחילת תקופת שלטונו של סרגון, הוגלו הרבה מבני ישראל והתיישבו מחדש בעמק חבור העליון (גוֹזָן), ליד נִינְוָה בחלח, ורחוק עד מדיה (מלכים ב 17 : 6 ודברי הימים א 5 : 26). רישומיו של סרגון מציינים כי 27,290 שבויים נלקחו מישראל. חלק מבני ישראל ברחו דרומה, מחפשים מקלט בירושלים, אלא שרובם נאלץ לסבול את ההשפלה של הכיבוש האשורי במחוז האשורי שכונן לאחרונה: שומרון."

האפרימים שנשארו בשומרון התערבבו עם הזרים אשר האשורים ישבו מה"עמים", כפי שכתוב שלהלן:

יהושע 7 : 8

8 אֲפְרַיִם בְּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלֵל; אֲפְרַיִם הָיָה עִגָה בְּלֵי הַפּוֹכָה׃
נפלה האימפריה האשורית בשנת 612 לפנה"ס. במקומה קמה האימפריה הבבלית השנייה. בשנת 586 לפנה"ס, הביסו הבבלים את יהודה, הממלכה הדרומית, והגלו את תושביה. אחר כך, הסיגו השומרונים את הגבולות והשתלטו על השטח הריק השייך ליהודה, שוברים בזה את האמנה (ראו ירמיהו 31 : 31-32). עם זאת, כתוצאה לחוסר הנאמנות של יהודה (דברי הימים א 9 : 1-3), נתן אלוהים זכויות באדמות לשומרונים, כבני ישראל, אשר פלשו לתוך השטחים הריקים בתקופת הכיבוש הבבלי.

יחזקאל 47: 21-23

21 וְחִלַּקְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

22 וְהָיָה, תִּפְלוּ אוֹתָהּ בְּנִחְלָה, לָכֶם, וְלַחֲגָרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם, אֲשֶׁר־הוֹלְדוּ בְּנִים בְּתוֹכְכֶם; וְהָיוּ לָכֶם, כְּאֶזְרַח בְּבְנֵי

יִשְׂרָאֵל, אֶתְכֶם יִפְלוּ בְּנִחְלָה, בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

23 וְהָיָה בְּשִׁבְטֵי, אֲשֶׁר־גָּר הֵגֵר אִתּוֹ; שָׁם תִּתְּנוּ נַחְלָתוֹ, נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:

יחזקאל 47 בפועל מכסה כל מי שאינו מבני ישראל בארץ הקדושה היום, כמו כן יש לפסוק גם ערך גואל אדיר לכל האנשים בכלל המזרח התיכון. אחת האמנות הנראית כבלתי-ניתנת לפיתרון בדרכי שלום היא:

בראשית 15: 18-21

18 בַּיּוֹם הַהוּא, כָּרַת יְהוָה אֶת־אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר; לְזָרְעֲךָ, נְתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת, מִנְּהַר מִצְרַיִם, עַד־נְהַר הַגְּדֹל נְהַר־פָּרָת:

19 אֶת־הַקִּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי, וְאֵת הַקְּדָמְנִי:

20 וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַקְּפָאִים:

21 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי, וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי:

יש אלה המאמינים כי בראשית 15 נותן זכויות לישראלים היהודים בירדן, בערב הסעודית, בעיראק, בסוריה, בלבנון ובארץ הקדושה. עם זאת, עלינו לזכור שלכל הפחות 30,000 אפרימי יושבו מחדש לרוחב עיראק לפני יותר מאלפי שנה. בהיותם גולים שפיזרו את צאצאיהם לאורך 2000 שנה, "השתלטו" בני ישראל על כל האדמות ממזרח ומצפון לפְּרָת. על ידי הערבוּב, נהיו בני ישמעאל ויצחק כאחד! יחזקאל 47 מספק הכרה משפטית בבעלי הדמים המעורבים ולזרים כבני ישראל. מאחר ואנשים בעלי דם ערבי/בני-ישראלי מעורב כבר חיים שם, ההבטחה הנמצאת בבראשית 15 מתגשמת באמצעות תושבי האזור הנוכחיים, בלי כל צורך שישראלים יהודים ינשלו בני ישראל אחרים מאדמותיהם. זה מסביר איך הנבואה הבאה מתגשמת.

ישעיהו 19: 23-25*

23 בַּיּוֹם הַהוּא, תִּהְיֶה מְסַלָּה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה, וּבְאֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר; וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־אֲשׁוּר:

24 בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָהּ, לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר; בְּרִכָּה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

25 אֲשֶׁר בָּרְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר; בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם, וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר, וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל:

סביר להניח כי הזרע של אפרים התפזר מאשור למקומות אחרים בעולם. מה שחשוב לשלום בארץ הקדושה הוא שאפרים נמצא גם בישראל, הגדה מערבית, עזה ולאורכו ולרוחבו של המזרח התיכון.

בשנת 66 אחה"ס, יהודי יהודה והגליל מרדו נגד רומא, מה שהוביל למצור על ירושלים ולחורבנו של הר הבית בשנת 70 אחה"ס. אחרי 62 שנים, בשנת 132 אחה"ס, השבטים היהודים של יהודה והגליל שוב מרדו נגד הרומאים במה שנקרא מרד "בר כוכבא". המרד הזה דוכא בשנת 135 אחה"ס, ואחרי זה גורשו השבטים הקשורים ליהודה, הן מהגליל הן מיהודה. השומרונים אף פעם לא מרדו, ולכן הם לא הוגלו. הם נשארו בשומרון (שנהייתה אחר כך "פלסטיין") כמו ה"מצבת" המוזכרת בנבואה הבאה.

ישעיהו 6: 13

13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂיָּהּ (בתקופת הכיבוש הבבלי), וְשָׁבָה וְהִיָּתָה לְבָעַר (על ידי הרומאים); כָּאֵלֶּה וְכָאֵלוֹן, אֲשֶׁר בְּשִׁלְכֵת מִצְּבֶת בָּם, זֶרַע קִדָּשׁ מִצְּבֶתָהּ:

כך שהכוונה ב"מצבת" הינה לשאר בני ישראל שנשארו (שומרונים) אחרי שעץ המשפחה (יהודה והשבטים הקשורים) נכרת. אחרי שגירשו הרומאים את בני ישראל היהודים, נכנסו אחיהם למחצה השומרונים יחד עם האדומיים ואחר כך הערבים. אחרי כמה מאות שנים, צאצאיהם של השומרונים הראשונים שהמירו את דתם [אל הנצרות] נהיו הנוצרים בארץ הקדושה אשר הצלבנים באו להציל. אחרי כמה מאות שנים, קיבלה הארץ את השם "פלסטיין", והאנשים אשר בהתחלה נקרא להם אפרימים, ואחר כך, שומרונים, קוראים להם עכשיו "פלסטינים". אותם אנשים, רק השם השתנה.

עכשיו, בואו נסתכל על נבואות המצביעות כי הפלסטינים הם צאצאי אפרים ומנשה ועל הגאולה אשר להם אלוהים הבטיח. שימו לב בבקשה לאדמות אשר הפליטים חוזרים מהם. על ידי הצבעה מדויקת בתוך נבואות עתיקות על אדמות ספציפיות אשר בהם חיים היום הגולים הפלסטינים, ניתן לדעת כי אלוהים נוכח פה היום והוא מסתכל עלינו ואולי גם בוחן אותנו כדי לראות איך בוחרים המאמינים לקבל את הייעוץ האלוהי.

זכריה 10: 6-8

6 וּגְבַרְתִּי אֶת־בֵּית יְהוּדָה (יהודים אשכנזים), וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף (הפלסטינים) אוֹשִׁיעַ, וְהוֹשִׁיבוֹתִים בְּי רְחֻמֹתַיִם, וְהָיוּ כְּאֲשֶׁר לֹא־נְחֻתִים; כִּי, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם:

7 והיו כגבור אפרים (הפלסטינים), ושמח לבם כמו זין; ובניהם יראו ושמחו, וגל לבם ביהנה:

8 אשרקו להם וקבצם כי פדיתים; ורבו כמו רבו:

אז אלוהים מבטיח גאולה גם לפלסטינים וגם ליהודים. לא לקבוצה אחת, אלא לשתי הקבוצות של בני ישראל.

ישעיהו 11: 10-13

10 והיה ביום ההוא, שרש ישי, אשר עמד לגס עמים, אליו גוים ידרשו; והיתה מנחתו כבוד:

11 והיה ביום ההוא, יוסיף אדני שנית נדו, לקנות את־שאר עמו; אשר ישאר מאשור (צפון עיראק) וממצרים ומפתרוס ומכוש (סודאן), ומעילם (איראן) ומשנער (דרום עיראק) ומחמת (סוריה), ומאיי הים (גולים פלסטינים בכל העולם):

(שימו לב כי האדמות שמהם הגולים חוזרים הם בעיקר מוסלמיות – מקומות שאליהם הפלסטינים ברחו ב-1948, 1967, וכו')

12 ונשא נס לגוים, ואסף נדחי ישראל; ונפצות יהודה קבץ, מארבע פנפות הארץ:

13 וסרה קנאת אפרים, וצרי יהודה יפרתו; אפרים לא יקנא את־יהודה, ויהודה לא יצר את־אפרים:

שימו לב למחלוקת המתמשכת בין שבטי בני ישראל יהודה ואפרים, דהינו, יהודים ישראלים ופלסטינים. אלוהים הושיט את ידו בפעם הראשונה על ידי הבאת צאצאי יהודה הביתה אחרי מלחמת העולם השנייה והשואה היהודית. המונח "שנית" מתייחס לפלסטינים והשואה שלהם, או "הנפכה". אם פסוק 11 מתייחס לבני ישראל היהודים, אזי הפליטים היו צריכים לחזור מאירופה ולא מהמקומות שאליהם ברחו הפלסטינים אחרי 1948. זה מצביע שאלוהים הולך להביא את הפלסטינים הביתה ב"שנית".

ירמיהו 31: 6,8-9*

6 כי ישיוס, קראו נצרים בהר אפרים; קומו ונעלה ציון, אליהנה אלהינו:

8 הנני מביא אותם מארץ צפון, וקבצתיים מירכתי־ארץ, בם עור ופסח, הרה וילדת יחדו; קהל גדול ישובו הנח:

9 בבכי יבאו, ובתחנונים אובילים, אוליכם אל־נחלי מים, בדרך ישר, לא יפְּשלו בַּה; פיהייתי לישראל לאב,

ואפרים בכרי הוא:

זכריה 10: 9-10

9 וְאֶזְרְעֶם בְּעַמִּים, וּבְמַרְחָקִים יִזְכְּרוּנִי; וְחָיו אֶת־בְּנֵיהֶם וְשָׁבוּ:

10 וְהִשְׁיבוּתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּמֵאֲשׁוּר (שהטריטוריה שלה כללה עיראק וסוריה) אֶקְבְּצֶם; וְאֶל־אֶרֶץ גְּלַעַד ("הגדה המזרחית" של הירדן) וּלְבָנוֹן אָבִיאַם, וְלֹא יִמְצָא לָהֶם (בפלסטיין):

אפרים תחזור מ"מרחקים" וממדינות מוסלמיות כמו מצריים, סוריה ועיראק. שימו לב בבקשה כי הרבה גולים יחזרו לירדן וללבנון, שהן מדינות מוסלמיות בעיקרן ואשר בלתי סביר שיהודים יתיישבו בהן, אלא שפלסטינים, אחרי שמקבלים פיצויים בגין אדמותיהם, עשויים לחזור לשם בשמחה. ועכשיו, שתי נבואות נוספות בקשר לגאולת הפלסטינים.

יהושע 11: 8-12

8 אִיךְ אֶתְנַדָּךְ אֲפָרִים, אֲמַגְנֶךָ יִשְׂרָאֵל, אִיךְ אֶתְנַדָּךְ כְּאֲדָמָה, אֲשִׁימָךְ כְּצַבָּאִים; נִהַפְדָּךְ עָלַי לְבִי, יַחַד נִכְמְרוּ נַחוּמֵי:

9 לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי, לֹא אֶשׁוּב לְשַׁחַת אֲפָרִים; כִּי אֵל אֶנְכִי וְלֹא־אִישׁ, בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ, וְלֹא אֶבּוֹא בְּעִיר:

לא "אבוא בְּעִיר"? על פי ירמיהו, ישעיהו, הושע וזכריה, אלוהים אוהב את "אפרים" (דהינו, בני ישראל הפלסטינים) והוא הבטיח להם גאולה לצד האשכנזים. הציות הינו מה שנחוץ, ולא הרס גרעיני.

יהושע 11: 8-12 (המשך)

10 אַחֲרֵי יְהוָה יִלְכּוּ (על ידי הציות לחוקיו) כְּאֲרִיָּה יִשְׂאָג; כִּי־הוּא יִשְׂאָג, וַיִּחַרְדּוּ בָנִים מֵאִם:

11 יִחַרְדּוּ כְּצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם, וּכְיֹנֵה מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר; וְהוֹשְׁבֵתַיִם עַל־בְּתֵיהֶם נֹאֵם יְהוָה:

12 "סִבְבֵּנִי בְּכַחַשׁ אֲפָרִים, וּבְמַרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל..."

בפסוק 12 לעיל ובמקומות אחרים, אומרים כתבי הקודש כי אפרים התדרדרה והיא תשלם את המחיר על ידי גילויה. אלא שהפלסטינים אינם היחידים בהתדרדרות. כשאתם קוראים את זה, קחו בחשבון את ההתרחבות המתמשכת של ההתנחלויות הישראליות בגדה המערבית.

הושע 5: 10

10 "הֵיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה, כְּמַסִּיגֵי גְבוּל..."

עם זאת, הנבואות מצביעות כי רצונו של אלוהים הוא שגם הפלסטינים וגם היהודים הישראלים האשכנזים יקבלו מחילה וגאולה. זה הנושא של שתי הנבואות הבאות.

יחזקאל 37 : 22-16

16 וְאַתָּה בְּרֹאֲדָם, קַח־לָךְ עֵץ אֶחָד, וּכְתֹב עָלָיו לַיהוּדָה, וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ (חֲבָרִיו); וּלְקַח עֵץ אֶחָד, וּכְתֹב עָלָיו, לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם, וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ (חֲבָרִיו):

17 וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד; וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדְךָ:

18 וְכִאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ, בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר; הֲלוֹא־תִגִּיד לָנוּ מַה־אֵלֶּה לָּךְ:

19 דַּבֵּר אֲלֵהֶם, כֹּה־אָמַר אֲדַנְי יְהוִה, הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם, וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ (חֲבָרִיו); וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה, וְעָשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד, וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדֵי:

(נראה כי אלוהים תומך בפיתרון המדינה האחת/שתי תת-מדינות)

20 וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם:

21 וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, כֹּה־אָמַר אֲדַנְי יְהוִה, הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם; וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסְּבִיב, וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל־אֲדָמָתָם:

22 וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְלֶךְ אֶחָד יְהִיָּה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ; וְלֹא יְהִיָּה (יְהִיֹּו) עוֹד לְשָׁנֵי גוֹיִם, וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשֵׁתֵי מַמְלָכוֹת עוֹד:

(מעניין לשים לב כי "מפת הדרך" שהוצעה על ידי ג'ורג' בוש סותרת את פסוק 22 ועל ידי כך היא מפרידה את השבטים ויוצרת טינה קבועה)

ירמיהו 31 : 34-33*31

31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה; וְכָרַתִּי, אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל (אֶפְרַיִם/פְּלִסְטִינִים) וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה (יְהוּדִים אֲשֶׁכְנוּזִים) בְּרִית חֲדָשָׁה:

33 כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה, נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם, וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה; וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים, וְהִמָּה יְהִי־לִי לְעָם:

34 "...כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם, וְלִחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר־עוֹד:"

ישנן עוד נבואות על אותו נושא, אך לשם הקיצור, נתקדם אל העד הסופי בשם העם הפלסטיני, ישו המשיח. נעבור למקרה מהברית החדשה של ישו והאישה השומרנית ליד באר יעקב.

יוחנן 4: 9-13

9 ותאמר אליו (אל ישו) האשה השמרונית הן יהודי אתה ואיככה תשא אל ממני לשתות ואנכי אשה שמרונית כילא יתערבו היהודים עם השמרונים:

10 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מפתח האלהים ומי זה האמר אליך תנינא לי לשתות כי עתה שאלת ממנו ונתן לך מים חיים:

11 ותאמר אליו האשה אדני כלי אירלך לשאבבו ותבאר עמקה ומאין לך מים חיים:

12 הגדול אתה מיעקב אבינו אשר נתרלנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא וכן ובעירו:

13 ויען ישוע ויאמר אליה כלהשתה מן המים האלה ישוב ויצמא

על ידי ההתייחסות ליעקב כ"אביו" השומרונים, הכריזה האישה על מורשתה הבני-ישראלית. אין ליעקב צאצאים חוץ מבני ישראל, וישו לא תיקן אותה בסוגיה הזו. אם, ויש החושבים כך, השומרונים הם גויים משושלת דם טהורה אשר הובאו לשם לפני מאות שנים על ידי האשורים אחרי שהוגלה האחרון מבני ישראל, אז לא היה יעקב, או יורשיו, נותנים את הבאר לשומרונים. הרי, השומרונים היו משתלטים על עיר נטושה ו"אביהם" היה מלך אשור ולא יעקב. בפסוקים 17-18, אמר ישו לאישה פרטים על עברה שאף אחד, מלבד אלוהים או נביא, לא היה יכול לדעת. ישו קיבל את טענתה של האישה השומרונית בקשר למורשת הבני-ישראלית על ידי ההקשבה לעדותה מבלי לתקנה. זה לא במקרה. יוחנן 4 הינו עדותו של ישו כי הפלסטינים הם מבני ישראל, צאצאי אפרים ומנשה, בניו של יוסף. הסיפור ביוחנן 4 ממשיך עם האישה השומרונית כשהיא מספרת לחברותיה על ישו ושהרבה מהן קיבלוהו כמשיח.

יוחנן 4: 39-42

39 ושמרנים רבים מרהעיר ההיא האמינו בו (ישו) על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי:

40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים:

41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו:

42 ויאמרו אלהאשה מעתה לאבגלל מאמרך נאמין כי באזנינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא (המשיח) מושיע העולם:

הרבה שומרונים נהיו מאמינים בישו, מה שמסביר למה אמר ישו את מה שאמר כששלח את השליחים למשימותיהם.

מתי 10 : 5-6

5 אֶת־שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר הָאֵלֶּה שְׁלַח יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר אֶל־דָּרֶךְ הַגּוֹיִם אֲלֵתְלַכוּ וְאַל־עִיר הַשְּׁמֵרוֹנִים אֲלֵתְבֹאוּ:

6 לִכּוּ אֶל־הַצֹּאן הַאֲבֹדֹת אֲשֶׁר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל:

לו היו השומרונים גויים בהחלט, היה ישו כולל אותם עם הגויים האחרים והיה אומר רק "הגוים". על ידי הפרדתם לקטגוריה אחרת, מצביע ישו כי הם היו מבני ישראל בנוסף לשבטים היהודיים. הואיל והשומרונים קיבלו את בשורתו של ישו (הבשורה הנוצרית), הם לא נהיו כמו ה"אבדות". במקום זה, שלח ישו את השליחים לבני ישראל שלא קיבלוהו, דהינו השבטים הקשורים ליהודה. אחר כך, ביוחן 8, הואשם ישו על ידי כמה "יהודים" בהיותו שומרוני, על אף שהיוחסין (גנאלוגיה) שלו הצביע על מוצאו מאת המלך דוד. איך זה היה יכול להיות זולת אם "היהודים" ביוחן 8 היו יודעים את היוחסין (גנאלוגיה) שלו או שידעו כי השומרונים הם אחיהם למחצה?

יוחן 8 : 48

48 אַז יַעֲנֶה הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו (ישו) הֲלֹא הַטְּבַנּוּ אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ כִּי שְׁמֵרוֹנֵי אֶתְּהָ וְשֵׁד בְּךָ:

זה בלתי סביר שהם לא ידעו את היוחסין שלו, אך במידה והם לא ידעו, הם היו אומרים מה שאמרו כיוון שישו היה בקשר טוב מאוד עם השומרונים, אשר קיבלו אותו. הנושא הזה הועבר אל כמורות השליחים.

מעשי השליחים 8 : 25

25 וְהֵמָּה הֵעִידוּ וַדָּבְרוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּבְשְׂרוּ אֶת־הַבְּשׂוּרָה בְּכַפְרַיִם רַבִּים אֲשֶׁר לַשְּׁמֵרוֹנִים:

לכן, ניתן לראות כי רוב הפלסטינים מבחינה גנטית הם צאצאיהם של שבטי בני ישראל אפרים ומנשה, ואלה שלא, הם בכל אופן מבני ישראל בפועל, על פי יחזקאל 47 : 21-23. עכשיו, נראה מי הם צאצאי יהודה.

פרק 3

מי הם היהודים האשכנזים (הידועים בשם הכזרים)?

ישעיהו 11: 13 אומר "אֶפְרַיִם לֹא־יִקְנֶא אֶת־הַיְהוּדָה, וַיְהוּדָה לֹא־יִצְרֹר אֶת־אֶפְרַיִם". **הושע 1: 11** אומר "וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־הַיְהוּדָה וּבְנֵי־שֶׁרָאֵל יַחְדָּו...". מוקדם יותר, זיהינו את הפלסטינים כצאצאיו של אפרים. עכשיו, עלינו לזהות את "יהודה". לשם זאת, עלינו לעקוב אחרי היהודים האשכנזים/הכזרים/המזרח אירופיים מאז הימצאותם בארץ הקדושה ועד להגעתם לדרום רוסיה. לצורך העניין, חשוב להדגיש שוב כי עצם הימצאות קשר פיזי עם הארץ הקדושה אינו תומך בשום צורה במעשים המרושעים אשר ננקטו הן על ידי ישראל והן על ידי הפלסטינים. שושלת או קשר פיזי פשוט מבסס זכויות יסוד לשני העמים כדי לחיות בארץ הקדושה. אחרי שמבססים את זה, חוקי הדת בתנ"ך ובקוראן ינחו את שני הצדדים איך לחיות בשלום זה לצד זה בכל חלקה מחלקות האדמה השייכות לכל אחת מהקבוצות בארץ הקדושה.

נתחיל עם השאלה: האם באמת גירשו הרומאים מספרים גדולים מהיהודים אחרי ההתקוממות היהודית בשנת 70 אחה"ס ומרד בר-כוכבא בשנת 132-135 אחה"ס? אילולא הייתה התקוממות שהסתיימה בגירוש מסיבי של השבטים היהודיים, יהיה הסיכוי שהיהודים האשכנזים הם מבני ישראל שווה לסיכוי שההינדואים מהודו הם מבני ישראל. אם זה היה המקרה (אכן נשאר רוב גדול של יהודים בארץ הקדושה אחרי המרד), אז היה רק מעט, אם בכלל, מיהודי התפוצות צריכים לחזור. הרי, זה היה שומט את הלגיטימציה מתחת לטענתם של כמה מיליונים מהיהודים האשכנזים בישראל ומסביב לעולם באשר להיותם צאצאיהם של בני ישראל. זה היה הופך את ההרכב הגנטי של הפלסטינים לאמת מידה בבואנו להכריע אם אבותיו הקדמונים של פלוני אכן הגיעו מהאזור. זה היה גם אומר כי המוסלמים מעולם לא יהיו במצב שלום עם או יקבלו את הפולשים הזרים אשר להם אין שם שום זכויות מאלוהים.

כדי לענות על שאלה זו, נסו לחפש בגוגל את "מרד בר כוכבא". הנה שני קישורים שאיתם ניתן להתחיל:

http://en.wikipedia.org/wiki/Bar_Kokhba_revolt

<http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Judaism/revolt1.html>

קריאת מקורות אלה ואחרים מבסס במובן המדעי-היסטורי כי התקוממות בר-כוכבא אכן קרתה, והיא דוכאה בברוטאליות קיצונית ומספרים גדולים של יהודים גורשו מיהודה והגליל. זה גם מראה כי השומרונים שגרו במרכז האזור של הארץ הקדושה לא התקוממו ולא גורשו.

בנוסף, הקוראן, החדית' (דברי מוחמד שאינם כלולים בקוראן) והיסטוריית האסלאם מספקים עדות לנוכחותה של אוכלוסיה יהודית גדולה בתחילת המאה השביעית (שנות ה-600 אחה"ס) אשר חיו באזור מֶּפָּה והמדינה (שתי הערים הקדושות ביותר למוסלמים).

הם גם מספקים תאור היסטורי באשר למה הניע את השבטים היהודיים שגרו שם לברוח מהמקלט שלהם בן מאות השנים שנמצא בגלות.

מֶּפָּה ומדינה שמהוות את עריסת האסלאם, יושבות על הקצה המערבי של חצי האי ערב, מרחק קצר מדרום מזרח ישראל העתיקה – בדיוק מחוץ לגבולות האימפריה הרומית. איך היגרו לשם מספר כה גדול של יהודים, מתי ולמה? אין רישום, לא בתנ"ך ולא בקוראן, בנוגע ללקיחתם של בני ישראל כשבויים למֶּפָּה. ולכן, יהודים אלה לא היו צאצאים של בני ישראל אשר הועברו לשם מוקדם יותר על ידי האימפריות האשורית והבבלית. השבויים של האחרונים התיישבו מחדש במזרח איראן (עילאם) או בבבל מעבר למדבר הערבי, צפון לעיראק וסוריה. אין הסבר הגיוני אחר לאוכלוסיה כה גדולה של יהודים לגור מחוץ למולדת שלהם מלבד אם ברחו לשם כדי לחמוק מהרומאים.

עכשיו, הנה תיאור מהקוראן המתייחס או להתקוממות היהודית של שנת ה-70 אחה"ס או להתקוממות בר-כוכבא בשנת 132-135 אחה"ס:

סורה 17: 4-8

4 מסרנו לבני ישראל בספר לאמור, פעמיים תחמסו את הארץ ותתנשאו מאוד.
5 כאשר התקיימה הפעם הראשונה, שילחנו בכם את עבדינו גיבורי המלחמה, והם פשטו אל תוך המושבות, וכך קוימה ההבטחה.
6 אחר חידשנו את כוחכם להשיב מלחמה שעה, והמצאנו לכם רכוש ובנים הרבינו את שורותיכם.
7 אם תעשו טוב, רק עם עצמכם תיטיבו, ואם תרעו, לעצמכם תרעו. כאשר התקיימה הפעם השנייה, (שילחנו בכם את עבדינו) למען יכלימו את פניכם וייכנסו אל המסגד, כשם שנכנסו אליו בראשונה, ולמען יחריבו את כל אשר כבשו.

8 אולי יואיל ריבונכם לרחם עליכם, ואולם אם תשובו לסורכם, נשוב גם אנו, וגיהנום יסגור על הכופרים.

פסוקים 5-6 מתייחסים לבבלים, ודניאל משודרג ליועץ בכיר של מלך בבל. יכול להיות שהם מתייחסים לאירוע שאותו היהודים חוגגים בפורים, כאשר פוליטיקאי פרסי ניסה להשמיד את היהודים, אלא שהתהפכו הדברים וחזרו עליו ועל תומכיו. פסוקים 7 ו-8 מדברים על אויב אחר שבא, נכנס פעמיים להר הבית, ואחר כך

הורס עד הסוף את הארץ שכבש. האויב הזה חייב להיות האימפריה הרומית, הרי אף אחד לא השיג מעשה גבורה לפני שמוחמד קרא את הקוראן הראשון. שימו לב איך אחרי הכניסה להר הבית בפעם השנייה הכובשים "[ה]חריבו את כל אשר כבשו". זה מה שגרם לשבטים היהודיים להתרחק.

פסוק 8 אומר "אולי יואיל ריבונכם לרחם עליכם, ואולם אם תשובו לסורכם, נשוב גם אנו", פה למילה "נשוב" ישנם כמה פירושים אפשריים. היא יכולה להיות "לחזור" לאלוהים על דרך הצייתנות, או אולי לחזור על טעות קודמת. בכל מקרה, גם אלוהים "שב" לתגמל או להעניש אותם. ישנה אפשרות שלישית שהיא יותר סבירה. פסוק 8 בא בדיוק אחרי הפסוק המתאר את הרומאים כשהם משמידים עד הסוף את בני ישראל היהודים, ולכן "נשוב" במקרה זה מתאים יותר "להשבת" הפליטים. הפרשנות הזו מתיישבת עם האמונות היהודיות והנוצריות הנפוצות באשר כי לחזרה המסיבית של היהודים האשכנזים אחרי מלחמת העולם השנייה יש משמעות נבואית.

ולכן, ההיסטוריה המערבית, האסלאמית והקוראן מסכימים כי הרומאים הרסו חלקים מהארץ הקדושה שהיו מאוכלסים על ידי השבטים היהודיים, דהינו יהודה והגליל. ביחד, מתעדים אלה כי תפוצה ענקית נוצרה אחרי הבסתם של היהודים בשנת 70 ו-135 אח"ס.

השאלה הבאה היא: איפה נעלמו הגולים האלה, ואיך הגיעו לכזריה (בדרום רוסיה בין ימת אראל והים השחור)?

בזמן שהרבה יהודים גרו במקומות אחרים באימפריה הרומית בזמן התקוממות בר-כוכבא, לא היה לפליטים הבורחים מהמאבק שום רציונאל ללכת ישירות ללב האימפריה שטבחה אותם. האופציה ההגיונית למישהו מיהודה הייתה להישאר קרוב למים וללכת דרום-מזרחה דרך מה שנקרא היום ירדן אל החוף המזרחי של מפרץ העקבה, ואחר כך לעקוב אחרי רצועת החוף דרומה עד שמפרץ העקבה מתמוזג עם הים האדום. הנדידה דרומה הוציאה את הפליטים מחוץ לאחיזתם של הרומאים ואל סביבתן של מְפָה ומדינה. לפליטים מהגליל היה יותר הגיוני לברוח צפונה ומזרחה לסוריה ועיראק. זו עובדה היסטורית וידועה כי מספרים גדולים מהיהודים התיישבו בבבל – המקום שבו נכתב הרבה מהתלמוד.

ולכן, הרבה מהשבטים היהודיים הנמלטים התיישבו קרוב למולדת האבודה שלהם, אשר נכבשה לאחר מכן בצורה כמעט ממושכת על ידי הרומאים (האימפריה הרומית המזרחית או "הביזנטית" אחרי שהתפצלה האימפריה המקורית) לכמעט חמש מאות השנים הבאות – עד שהמוסלמים השתלטו. הייתה תקופה קצרה בתחילת המאה השביעית כאשר האימפריה הפרסית עזרה ליהודים באופן זמני כדי שוב להשתלט על ירושלים, אלא שהאימפריה הביזנטית לקחה את ירושלים בחזרה אחרי חמש שנים. לכן, כמעט לאורך כל הזמן לפני

התפשטות האסלאם, לא היה בטוח לפליטים היהודים לחזור לארץ הקדושה. כתוצאה לכך, הם היו עדיין במכה ובמדינה כאשר התחיל האסלאם.

עכשיו בא החלק הקשה: להסביר למה השבטים היהודיים עזבו מקלטים בני מאות שנים כדי לנסוע צפונה אל דרום רוסיה (הידועה ב"כזריה"). לא קשה למצוא הוכחות לגבי סיבות טובות להגירה המונית של יהודים מאדמות מוסלמיות במאות השביעית והשמינית. מה שקשה זה להכיל את המידע הזה במאמר האמור לתמוך בשלום במקום להפוך את סיכוי השלום בין המוסלמים לבין היהודים להיראות כחלום בלתי אפשרי. לכן, לפני אספקת הוכחות שליליות לגבי למה הרבה יהודים היגרו צפונה לכזריה, נעבור לפני זה על הרבה הוכחות המצביעות כי השלום בין היהודים והמוסלמים הינו חלופה תקפה וברת-קיימה.

הקוראן תומך בשלום בין הדתות

סורה 5: 69

69 המאמינים (המוסלמים) והיהודים והצאבאים והנוצרים – כל המאמין באלוהים וביום האחרון ועושה את הטוב – לא ייפול עליהם פחד ולא יצטערו.

סורה 3: 113-114

113 ואולם לא כולם ישוו זה לזה: בין בעלי הספר ישנה אומה של תמימי דרך הקוראים את אותות אלוהים במשך הלילה ומשתחוים.

114 הם מאמינים באלוהים וביום האחרון ומצווים לנהוג בדרך ארץ ואוסרים את המגונה וזריזים במעשים טובים. כל אלה בישרים הם (תהא דתם אשר תהא).

סורה 5: 69 וסורה 3: 113-114 מוכיחות כי יהודים ונוצרים ששומרים את דתם בצורה נכונה הם "ישרים", "הגונים" ו"מאמינים באלוהים", דהינו הם "נאמנים" על פי הקוראן. עכשיו, בואו ניקח את התובנה הזו וליישמה בקטע הבא בנוגע למה שקורה בארץ הקדושה.

סורה 49: 9-10

9 בפרוץ סכסוך בין שתי סיעות מאמינים (דהינו יהודים "טובים" ומוסלמים"), פייסו ביניהן, ואם תתנכל האחת לאחרת, הילחמו במתנכלת עד אשר תסכים לפנות לפסק אלוהים. וכאשר תסכים, פייסו ביניהן ביושר ועשו צדק. אלוהים אוהב את עושי הצדק.

10 המאמינים אחים הם, על כן פייסו בין אחיכם והיו יראים את אלוהים, למען תרוחמו. המשמעות של המונח "אסלאם" הינה "ההיכנעות לאלוהים". מוחמד אמר כי האנשים מדתות אחרות ששומרים את מצוות דתותיהם, גם הם נכנעים לאלוהים, כלומר הם "מוסלמים" מסוג אחר. זו הסיבה החלקית לקטעים הבאים:

סורה 2: 256

אין מקנים דת בכפייה, וכבר התברר ההבדל בין הבינה לבין המדוחים.

סורה 3: 20

20 אמור לאלה אשר ניתן להם הספר ולבני אומות העולם, האם מתמסרים הנכם? אם יתמסרו, תישר דרכם, ואם יפנו עורף, דע כי עליך רק למסור (את דברו), ואלוהים מבחין בברואים. למרבה מזלנו, הקוראן מכיל מסר חזק של מחילה.

סורה 5: 13

13 כיוון שהפרו את בריתם, קיללנו אותם (ילדי ישראל). מחל עליהם, כי אלוהים אוהב את המיטיבים.

סורה 41: 34

34 "... שלם טובה תחת רעה, ואז תראה איך האיש אשר איבה שוררת בינך לבינו הפך להיות לך למגן ואיש אמונים."

אין סיבה שתהיה שנאה בין המוסלמים לבין היהודים או לבין הנוצרים. זו בחירה שהאנשים עושים, אף אם מיליונים בוחרים ב"לא נכון" ומלמדים את האחרים לעשות את ה"לא נכון". עכשיו נתקדם לבחינת הצד היותר אפל של היחסים בין היהודים לבין המוסלמים שהוביל הרבה יהודים לעזוב את המזרח התיכון מזמן.

הסיבה לבריחת הרבה יהודים מארצות האסלאם

הקשרים בין המוסלמים לבין היהודים לאורך מאות השנים ובמקומות השונים לא היו אחידים, לפעמים היו טובים ולפעמים היו רעים. ברוב הזמן, קיבלו היהודים יחס יותר טוב בארצות האסלאם בהשוואה לארצות הנוצריות. עם זאת, לפעמים היחסים שלהם היו נוראים. כשזה התרחש, פחדו היהודים על חייהם. האנשים המבוהלים נוטים לברוח ממקומותיהם אם האנשים שמבהילים אותם הם יותר חזקים. החדית' מעיד כי הרבה יהודים אכן הוגלו. זה לא משנה אם הפחד שלהם נבע ממעשים מרושעים שהם עצמם עשו או מאשמתם של אחרים. אנו הולכים לראות שליהודים אשר התנגדו לאסלאם הייתה מוטיבציה מספיקה ודחופה לברוח מהמזרח התיכון וללכת צפונה בקו ישר אל כזריה.

היחסים בין המוסלמים והיהודים התחילו להידרדר אחרי שעזב מוחמד את מכה כדי לגור במדינה (שקראו לה ית'רב דאז) בשנת 622 אחה"ס. היו שלושה שבטים חשובים שגרו במדינה כמעט 500 שנים אחרי שהרומאים גירשו את סבותיהם, והם: "בני קינקאע", "בני נדיר" ו"בני קוריידה".

זמן קצר אחרי הגעתו של מוחמד למדינה, נעלמו שלושת השבטים היהודיים. בני קינקאע ובני נדיר הוגלו והוחרמו מהם מיטלטליהם ומקרקעיהם. "כעב אבן אלאשרף", שהיה אחד ממנהיגי בני נדיר, נרצח/הוצא להורג אחרי שהוטעה במרמה לעזוב את "מצודתו" על פי צווים ממוחמד. תיאור לזה נמצא בקולקציית אל-בוכרי של החדית' בספר החמישי, קטע 369. גם מקורות אסלאמיים מתעדים כי המעשה הזה הפחיד יהודים אחרים.

אם זה עדיין לא מספיק, אחרי שהואשמו חברי בני קוריידה בבגידת האסלאם לטובת אנשי מכה, הוצאו להורג כל הגברים בשבט וחולקו נשיהם וילדיהם על הצבא האסלאמי. כאשר הופצה הידיעה הזו (עם התפשטות האסלאם), באופן טבעי הרבה יהודים רצו לעזוב. נסו לעשות חיפוש מחשב לגבי "כעב אבן אלאשרף", "בני קינקאע", "בני נדיר" ו"בני קוריידה". אתם תמצאו הרבה מקורות לחיפוש והבנה הרבה יותר ברורה למצב הקשה שאיתו העולם מתמודד היום.

מעשים אלה נגד היהודים של מדינה לא נבעו ללא פרובוקציה, ומן הנחוץ להבין את ההקשר ההיסטורי שהתרחשו בו. זה היה אירוע מצער שקשור לאדם ולקבוצה ספציפיים שאיימו על ביטחונם של המוסלמים הראשונים, אלא שהעניין נתפס על ידי הרבה מוסלמים כעניין גלובאלי ונצחי. היהודים הישראלים יודעים את זה, אף אם האנשים במערב אינם. זאת אומרת שאם ביום אחד יהיו היהודים בין הפטיש לסדן, סביר להניח כי הישראלים יהיו מספיק נואשים כדי להיזקק לכוח הגרעיני. עלינו להסביר את זה "נכון" למען כולם.

הנה תיאור קצר של ההקשר ההיסטורי של מה שקרה: בימי האסלאם הראשונים, נתקל האסלאם בהתנגדותם של השליטים הערבים הפוליטיאסטים (שמאמינים באלים רבים) של מֶכָה, אשר הצבא שלהם במצטבר גבר מספרית על צבאם של המוסלמים ממדינה. במשך שנים, ניסו המנהיגים של מכה לפתות את השבטים היהודים להיכנס איתם לבריתות נגד האסלאם. המוסלמים היו במעמד בלתי יציב, נחותים מספרית מהצבא של מכה ומאוימים מבפנים על ידי סבירות גבוהה של גיס חמישי (השבטים היהודים של מדינה). הדרך שבה התמודדו המוסלמים עם האיום היהודי דחפה את היהודים להגירה המונית חדשה לכיוון הצפון (ולכיוונים אחרים).

בסדר, עשיתי מה שהייתי יכול כדי להכין אתכם לחלקים האנטי-יהודיים של הקוראן והחדית'. הנה כמה דוגמאות מאלה:

סורה 5: 13

13 "כיוון שהפרו את בריתם, קיללנו אותם (ילדי ישראל) והקשינו את לבם... ולעולם לא תחדל להיווכח כי בוגדים הם, חוץ ממתי מעט. מחל וחוס עליהם..."

יש פה שני דברים שאליהם יש לשים לב: אחד, בזמן ש"ילדי ישראל" מתייחס ליהודים, המונח הזה מתייחס לפלסטינים גם כן, שירדו גם הם מבני ישראל. ואז יש לנו את זאת:

סורה 5: 51

51 הוי המאמינים, אל תיקחו את היהודים ואת הנוצרים למגינים לכם, כי מגינים הם זה לזה, ומי בכם אשר ייקחם למגינים, כמוהו כאחד מהם.

בזמן שסורה 5: 51 נראית שהיא מתארת את הדרך שבה הרבה נוצרים תומכים ביהודים בארץ הקדושה היום, במקור היא התייחסה לאירועים בזמן מוחמד. לא הייתה כוונה שתהיה נצחית או גלובאלית. אחרת, לא יהיה שום היגיון לקטעים שהיו לפני ארבעה עמודים מתחת לכותרת "הקוראן תומך בשלום בין הדתות". עם זאת, לא תהיה שום סתירה אם הקטעים השליליים האלה מתייחסים לפעולות של קבוצה מסוימת של יהודים במקום וזמן מסוימים. אחרי שגורשו ממכה ומדינה, התחילו השבטים היהודים לחפש בני ברית כדי להתנגד להתפשטות העם/הדת שהגלה אותם. גם הנוצרים (דהינו האימפריה הביזנטית) חיפשו בני ברית כדי להתנגד

להתפשטות הדת המתחרה. הקטעים השליליים מתייחסים בעיקר למצב הפוליטי של התקופה, וזה אף אם הם נראים מתאימים למה שקורה היום גם כן.

עכשיו, נעבור על שתי נבואות הנראות קטלניות ליהודים – והם אכן קטלניות מבחינת הדרך שבה מלמדים אותם למוסלמים. בשתיהן, "עיסא", שזה "ישו" בערבית, הביס את ה"דג'אל" (משיח השקר) ואת הצבא היהודי בעל הברית בגדה המערבית. הנה הן כפי שترגמנו אותן מהערבית והאנגלית:

סונן אבן-מאג'ה ע. 384 #4077

"... וכך יביס אללה את היהודים ולא יישאר ליהודים כלום ממה שאללה ברא כדי להסתתר מאחוריו מבלי שיציין [את נוכחותם של היהודים], לא אבן, לא עץ, לא קיר ולא חיה, מלבד העירקדה (עץ קוצים) כי הוא משלהם ולא יציין (את נוכחותם של היהודים), אלא יציין: "הוי לך מוסלמי עבד אלוהים, זה יהודי. בוא והרגו"

הנה עוד תרגום של פרק מאת צחיח מוסלם ע. 1510 #85-6981

"ויביס אלוהים את היהודים, ולא יהא להם מקום להסתתר: לא יהא ביכולתם להסתתר מאחורי כל אבן, קיר, חיה או עץ - מלבד האטד (אל עירקדה) – מבלי שיגידו אלה: הוי מוסלמי עבד אלוהים! הנה יהודי, בוא והרגו"

אלה, יחד עם פסוקים אחרים מהחדית', מלומדים במובן המילולי כדי להתכוון להריגת ו/או גירוש כל היהודים מהארץ הקדושה. כשמספרים אדירים של אנשים מעצבים/מתבנתים את שכליהם כדי להאמין כך, השלום יהא בלתי אפשרי. נוסיף על זה את החדית' שבו היהודי כעב אבן-אלאשרף מוטעה ונרצח, ויהיה קל לראות עד כמה מסוכנים הקטעים האלה יכולים להיות אם הם מפורשים לא נכון. אגע בנושא הזה במאמר אחר. פה אנו מנסים להתחקות אחרי דרכו של האקסודוס היהודי מהארץ הקדושה, ולא מנסים ללמד תיאולוגיה אסלאמית. מה שחשוב לדעת הוא כי אכן יש דרך לצאת מהבלגן הזה בשלום וכי ליהודים הייתה סיבה טובה להמשיך בנדידה צפונה לפני האומה האסלאמית המתקדמת.

כזריה

עכשיו הגענו לשלב האחרון של מסע השבטים היהודים מהארץ הקדושה צפונה אל דרום רוסיה. המפה של כזריה למטה מראה בצורה גרפית למה היגרו היהודים לכזריה כשיחסייהם עם שכניהם הערבים התדרדרו. עם התפשטות האסלאם, המשיכו השבטים היהודים, שהוגלו במקור ממדינה, בנדידה. הרבה פנו צפונה כדי להצטרף לאוכלוסיה היהודית הגדולה בבבל. ברגע שהגיע האסלאם צפונה אל בבל, הפכה כזריה למקום הכי הגיוני בשבילים ללכת אליו.

מפת כזריה

<http://www.sott.net/image/image/12171/Khazaria.jpg> **זכויות יוצרים בלתי ידועים**

התוצאה הסופית של עליית קרנו של האסלאם בסוף שנות המאה השביעית אחה"ס הייתה שהיהודים לא היו מקובלים יותר בארץ הנֶהָרִים. ופה כזריה נכנסת לתמונה. התקיימה כזריה משנת 652 אחה"ס ועד שנת 1016 אחה"ס כאשר נכבשה על ידי רוסיה. בשנת 740 אחה"ס, הפך המלך הכזרי את היהדות לדת הרשמית של המדינה הכזרית. זה היה בדיוק בזמן שהיהודים נאלצו לצאת מארץ הנֶהָרִים. לו הייתם יהודים בזמן ההוא הייתם יכולים לבחור בין נדידה של מאות קילומטרים דרך טריטוריות מסוכנות אל אירופה רק כדי למצוא את עצמכם מול רדיפה נוצרית, לבין ההישארות בבית ולמצוא את עצמכם מול רדיפה מוסלמית. או שהייתם יכולים לעשות קו ישר הרבה יותר קצר צפונה ותקבלו בסבר פנים יפות בכזריה. איפה הייתם הולכים?

לאורך חמש מאות השנים הבאות, התמזגו הפליטים היהודים עם הכזרים, שהיו בעיקר ממוצא טורקי (דהינו, החתים, אלא שהיה בהם קצת דם מונגולי ודם של כל מי שפלש לאזור הזה). לכן, גדל החיץ הגנטי בין האחים למחצה של בני ישראל יותר ויותר. בנוסף לכך, מאחר והרבה שומרונים היו כנענים שנקלטו בשבטים או אנשים ממקומות אחרים בארם הנהריים שהובאו על ידי האימפריה האשורית אל שומרון, זה לא מפתיע שהקשר הגנטי בין הפלסטינים ליהודים האשכנזים הוא כל כך מטושטש ועמום. הנקודה היא שאמת המידה שעשויה למצוא דמיון בין היהודים האשכנזים לפלסטינים הינה אמת מידה מטעה ויישומה עלול להוביל לתוצאה בלתי הוגנת. אנו יודעים שהרומאים עשו את מה שעשו. אחרי שהובסו, נאלצו שבטי בני ישראל ללכת לאן שהוא. בטח שהם לא ברחו לרומא. עם עליית האסלאם, השכל הישר אומר לנו לאן הרבה מהם ברחו – כזריה. שלוש הנבואות הבאות מתייחסות לחזרת בני ישראל היהודים האשכנזים.

ירמיהו 8-5:23

5 "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה..."

6 "בְּיָמַי תִּנְשַׁע יְהוּדָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּח לְבַטַח..."

7 לְכֹן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה; וְלֹא־יֹאמְרוּ עוֹד חִי־יְהוָה, אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

8 כִּי אִם־חִי־יְהוָה, אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת־זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צְפוֹנָה, וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם; וְיָשֻׁבוּ עַל־אֲדָמָתָם:

"ארץ צפונה?" בתנ"ך, התכוון המונח הזה לתאר את האימפריה האשורית, שהטריטוריה שלה כללה אזורים בדרום למה שנקרא אחר כך "כזריה". הנבואה הבאה הינה כמעט העתק מזה.

ירמיהו 16:14-15

14 לְכֹן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה; וְלֹא־יֹאמְרוּ עוֹד חִי־יְהוָה, אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

15 כִּי אִם־חִי־יְהוָה, אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן, וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הִדְחִיָם שָׁמָּה; וְהִשְׁבִּיתִים עַל־אֲדָמָתָם, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם:

הנבואה הבאה מתייחסת לבלבול בקשר למוצא האשכנזי וטוענת כי הם נטעו זר שמתיימרים להיות בני ישראל.

ישעיהו 49: 20-21

20 עוד יאמרו באַזְנֵיךָ, בְּגִי שֶׁכְּלָיִךְ; צַרְלִי הַמְקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאַשְׁבָּה:

21 וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ, מִי יִלְדֵלִי אֶת־אֵלֶּה (יהודים אשכנזים/כזרים), וְאֲנִי שְׂכוּלָה וְנִלְמוּדָה; גְּלָה וְסוּרָה, וְאֵלֶּה מִי

גִּדְל, הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבָדִי, אֵלֶּה אֵיפֶה הֵם:

הרבה פלסטינים ואוהדיהם טוענים כי יהודים אשכנזים אינם בני ישראל. השאלות, "מי ילד לי את אלה?", "אלה מי גדל?" ו"אלה איפה הם?" נשמעים כמו האנשים היום שמכחישים את זכויות היהודים האשכנזים להיות בארץ הקדושה. הם מאמינים כי ליהודים האשכנזים אין היסטוריה קודמת כלשהי בארץ הקדושה, והם מבססים את ההחלטה הזו על חוסר הגנטיקה המשותפת עם הפלסטינים. אלא, כפי שראינו בפרק הקודם, מורכבים בני ישראל מהרבה עמים, ולכן התאמה ישירה של הגנטיקה של הפלסטינים והיהודים האשכנזים הינה סטנדרט מוטעה לביסוס החלטה הוגנת ומדויקת. עם זאת, מעניין לשים לב שאלוהים, כנראה, שם לב לבלבול הזה.

שאלה אחרונה:

ראינו הוכחות כי הרומאים אכן תקפו את יהודה והגליל וכי האנשים ברחו. ראינו הוכחות כי הצאצאים של הרבה מהאנשים האלה עשו את דרכם צפונה לכזריה. אלא, עדיין לא קיבלנו הוכחה כי לא כל בני ישראל היו מצאצאיו הפיזיים של אברהם, דבר שנחוץ כדי להסביר את החיץ הגנטי המפריד בין שתי הקבוצות. להלן דוגמאות על תיאורים שמוכיחים שהכנענים נשארו בארץ (רובם בקרבת האדמות השבטיות של אפרים ומנשה, מה שנקרא מאוחר יותר "שומרון"). ישנה גם הוכחה כי זרים מאזורים אחרים של מסופוטמיה יובאו אל שומרון על ידי האימפריה האשורית. העמים האלה נשארו כדי להוות חלק מהאוכלוסייה המעורבת שהתנ"ך קורא לה "שומרונים", ושאחרי 2000 שנה אנו קוראים לה "פלסטינים".

קודם כל, מצווה מדברים:

דברים 23: 7-8

8 לֹא־תִתְעַב אֲדָמִי, כִּי אֶחִיךָ הוּא: לֹא־תִתְעַב מִצְרִי, כִּי־גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶץ צוֹ:

9 בְּנִים אֲשֶׁר־יִנְלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי; יָבֹא לָהֶם בְּקֶהֱלָהּ הַהוּא:

למצרים היה מותר להיות בעצרת בני ישראל.

בתיאור שלהלן מיהודה, "גבעון" והערים האחרות המצוינות נמצאות בקצה הצפון-מערבי של חלקת בנימין (באזור המרכזי של כנען, שכלל גם את ירושלים). ערי החיוויים יושבות ליד גבולות אפרים הדרומיים, שהרבה פעמים חפפו וכללו חלק מערים אלה.

הושע 9: 17-18, 26-17, 3,6

3 וישבי גבעון (חיוויים/כנענים) שמעו, את אשר עשה הושע ליריחו ולעי:
6 וילכו אליהושע אלהמחנה הגלגל; ויאמרו אליו ואלאיש ישראל, מארץ רחוקה באנו, ועתה כרתו לנו ברית:
16 ויהי, מקצה שלשת ימים, אחרי אשר כרתו להם ברית; וישמעו, כיקרבים הם אליו, ובקרבו הם ישבים:
17 ויסעו בני ישראל, ויבאו אלעריהם ביום השלישי; ועריהם גבעון והכפירה, ובארות וקרית יערים:
18 ולא הכום בני ישראל, כינשבעו להם נשיאי העדה, ביהוה אלהי ישראל; וילנו כלהעדה עלהנשיאים:
26 ויעש להם כן; ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום:
27 ויתנם הושע ביום ההוא, חטבי עצים ושאבי מים לעדה; ולמזבח יהוה עדהיום הזה, אלהמקום אשר
בחר:

יהושע 17: 11-13

11 ויהי למנשה ביששכר ובאשר, בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיבי דאר ובנותיה, וישבי עירדר
ובנותיה, וישבי תענד ובנותיה, וישבי מגדו ובנותיה; שלשת הנפת:
12 ולא יכלו בני מנשה, להוריש את הערים האלה; ויואל הכנעני, לשבת בארץ הזאת:
13 ויהי, כי חזקו בני ישראל, ויתנו את הכנעני למס; והורש לא הורישו:

לא היה ביכולתם של בני מנשה לגרש את התושבים. נראה כי התושבים היו רבים. שני הקטעים שקדמו מוכיחים שהכנענים נשארו באדמה. הקטע הבא מוכיח כי עמים אחרים בלתי קשורים לאברהם היו גם חלק מתערובת האוכלוסיות שנודעו אחר כך כ"פלסטינים".

מלכים ב 17: 23

23 ויבא מלך אשור מבבל ומפונה ומענא ומחמת וספרונים, וישב בערי שמרון, תחת בני ישראל; וירשו
את שמרון, וישבו בעריה:

ובכן, הרבה זרים נכחו במה שקודם היה הממלכה הצפונית - "ישראל", עד שהמחוז הצפוני הקיצוני נהיה ידוע בשם "גליל הזרים".

ישעיהו 9: 1

1 כי לא מועף לאֲשֶׁר מוֹצֵק לָהּ, כְּעֵת הָרֵאשׁוֹן, הַקַּל אֲרֻצָּה זָבְלוֹן וְאֲרֻצָּה נִפְתָּלִי, וְהָאֲחֵרוֹן הַכְּבִיד; דָּרָךְ הַיָּם עֶבֶר הַיַּרְדֵּן, גְּלִיל הַגּוֹיִם:

אלה הוכחות מספיקות שבני ישראל לא היו עם "טוהר" גנטי, דהינו שכולם היו מצאצאיו הפיזיים של אברהם. עכשיו כשאנו יודעים את זה, אנו צריכים הוכחה כי השבטים היהודיים שגורשו אחר כך על ידי הרומאים נשארו נפרדים משכניהם, הן בתוך כנען הן מחוץ לה.

הוכחה כי יהודי יהודה נשארו נפרדים משכניהם

קטע בלתי מובן מדברים נמצא בשורשו של עניין זה.

דברים 6: 14, 7: 3-4, 1

14 לא תלכו, אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים; מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים, אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיכֶם:

1 כי יביאך יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֱלֹהֵי אֲרָץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּאֲשָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ;

3 וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם (הַתּוֹשְׁבִים); בְּתֵדָה לֹא־תִתֵּן לְבָנוּ, וּבֵיתוֹ לֹא־תִקַּח לְבָנֶךָ:

4 "כִּי־יִסִּיר אֶת־בְּנֶךָ מֵאֲחֵרֵי, וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים..."

נצווה על היהודים לא להתחתן עם שכניהם. למה? האם אלוהים גזען? או האם זה היה עניין אחר? בזמן שבו ניתנה המצווה הזו לבני ישראל, הכילה הסגידה ל"אלהים אחרים" של האזור הזה הקרבת קורבנות אנושיים. "עבדו אלהים אחרים" כללה מנהג של קניבליזם פולחני. כשבני ישראל עברו לסגוד לאלים אחרים, ניתן למצוא הרבה אזכורים לזה. אני לא אדפיס אותם פה, הספר הזה הינו כבר ארוך. במקום זה, הנה כמה קטעים שכל אחד יכול לחקור לבד: תהלים 16: 4 ו-106: 35-39, ירמיהו 3: 10-6, יחזקאל 20: 21-31 ו-23: 36-39. לצו המונע נישואין מחוץ לשבט לא היה כל קשר לגנטיקה ולגזע. הוא היה מכוון למנהגים תרבותיים נוראיים שנקטו בהם החברות השכנות. התיאור הבא מספר במדבר מוכיח כי מטרתו של צו המניעה הזה שנמצא בדברים 7 אינה גזענית. הנה תיאור שבו אלוהים, בצורה מטפורית, יורק בפנים של הגזעניים.

במדבר 12 : 1-14

- 1 ותדבר מרים ואהרן במשה, על־אדות האשה הכשית אשר לקח; כי־אשה כשית לקח:
- 2 ויאמרו, הרק אד־במשה דבר יהוה, הלא גם־בנו דבר; וישמע יהוה:
- 3 והאיש משה ענו (עניו) מאד; מכל האדם, אשר על־פני האדמה:
- 4 ויאמר יהוה פתאום, אֶל־משה ואֶל־אהרן ואֶל־מרים, צאו שלשתכם אֶל־אהל מועד; ויצאו שלשתם:
- 5 וירד יהוה בעמוד ענן, ויעמד פתח האהל; ויקרא אהרן ומרים, ויצאו שניהם:
- 6 ויאמר שמעו־נא דברי; אִם־יהיה נביאכם, יהוה, במראה אליו אתנדע, בחלום אֶדְבַרְבוּ:
- 7 לא־יכן עבדי משה; בְּכִלְבֵּיתִי נֶאֱמַן הוא:
- 8 פה אֶלְפָּה אֶדְבַרְבוּ, ומראה וְלֹא בְּחִידָת, ויתמנת יהוה בִּיט; ומדוע לא יראתם, לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמֹשֶׁה:
- 9 ויחר אף יהוה בָּם ויִלֶּד:
- 10 והענו, סר מעל האהל, והנה מרים מצרעת פֶּשֶׁלֶג; ויפן אהרן אֶל־מרים והנה מצרעת:
- 11 ויאמר אהרן אֶל־משה; בִּי אֲדֹנָי, אֵלֶּנָּה תֵּשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת, אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ:
- 12 אֵלֶּנָּה תְּהִי כְּמֹת; אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אֱמוֹ, וַיֶּאֱכַל חֲצִי בָּשָׂרוֹ:
- 13 ויצעק משה, אֶל־יהוה לאמר; אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ:
- 14 ויאמר יהוה אֶל־משה, וְאַבִּיהָ יִרְק יֶרֶק בְּפָנֶיהָ, הֲלֹא תִכְלֹם שְׁבַעַת יָמִים; תִּסָּגֵר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמִּחֲנֶה,

וְאַחַר תֵּאָסֵף:

התנ"ך בהכרח נוגע בסוגיית הגזענות, וזה מכיוון שהגזענות הינה סוגיה אנושית שעלינו להשתחרר ממנה. המסר של התנ"ך בקשר לגזענות הינו שהגזענות מגעילה ומרגיזה את אלוהים. מאוד קל להתבלבל כאשר אלוהים אומר: "התרחקו מאנשים אלה כי..." האנשים שוכחים את ה"כי" וחושבים שהעניין טמון באנשים עצמם. מתברר שטעות זו נעשתה על ידי השבטים היהודים. מסיבה זו, הוזנו מסרים אלה אל תוך הברית החדשה.

יוחנן 4 : 9-13

- 9 ותאמר אליו (ישו) האשה השמרזנית הן יהודי אתה ואיככה תשאֵל ממני לשְׁתוֹת וְאַנְכִי אִשָּׁה שְׁמְרוֹזִיט כִּי־לֹא יתְעַרְבוּ הַיְהוּדִים עִם־הַשְּׁמְרוֹזִיטִים:
- כפי שלמדתם, התערבו אפרים ומנשה עם העמים שמסביב ועם אלה שהביאו האשורים. הטעות בקשר לגנטיקה ולהוגנות מוכחת בשני הקטעים הבאים.

מתי 3 : 7-9

7 וְיֵהִי (יוחנן הבפטיסט) כְּרֵאוֹתוֹ רַבִּים מִן־הַפְּרוֹשִׁים וְהַצְּדוּקִים נֹגְשִׁים לְהַטְבִּיל וַיֹּאמֶר לָהֶם יִלְדֵי צְפֻעוֹנִים מִי הַשָּׂפִיל אֶתְכֶם לְהַמְלִיט מִן־הַקֶּצֶף הָעֵתִיד לָבֵא :

8 לָכֵן עָשׂוּ פְרִי רָאוּי לְתִשׁוּבָה :

9 וְאַל־תִּחְשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְהָם הוּא אָבִינוּ כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי מִן־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה זְכוֹל הָאֱלֹהִים לְהַקִּים בָּנִים לְאֲבָרְהָם :

יוחנן 8 : 33,39

33 וַיַּעֲנוּ (כמה יהודים שדיברו עם ישו) אֹתוֹ זָרַע אֲבָרְהָם אֲנַחְנוּ וּמִיָּמִינוּ לֹא־הֵיִינוּ לְאִישׁ לְעֲבָדִים וְאִיכָּה תֹאמַר בָּנֵי חוֹרֵין תִּהְיִיו :

39 "וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אָבִינוּ הוּא אֲבָרְהָם..."

ברמה מסוימת, נראה כי הטעות הזו בקשר לגזע, להבדיל מההתנהגות, כסיבה להישאר נפרדים הושרשה בשבטים היהודים. אולי זה פועל יוצא לעובדה שאבותיהם הקדמונים הוחזקו בשבי ליותר מ-400 שנים על ידי המצריים, והיה לאפרים, מנשה ורוב שכניהם דרגה של מוצא מצרי. (תזכרו כי יוסף, אביהם של אפרים ומנשה, נישא למצריה (בראשית 41 : 45)). במקרה הזה, הטעות נהיית הרבה יותר אנושית וניתנת להבנה. הרבה אנשים מקופחים מרגישים תחושת עליונות מוראלית על פני האנשים שמקפחים אותם. זו טעות אנושית.

הגלטיים 3 : 26-29

26 כִּי־אַתֶּם כְּלֶכֶם בָּנֵי אֱלֹהִים עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ :

27 כִּי כְלֶכֶם אֲשֶׁר לְמִשִּׁיחַ נְטַבְּלֶתֶם לְבַשְׁתֶּם אֶת־הַמִּשִּׁיחַ (ואת החינוך שלו) :

28 וְאִין עוֹד יְהוּדִי וְלֹא יוֹנִי (לא גזענות, לא לאומנות) אִין עֶבֶד וְלֹא בְּחֹרִין אִין זָכָר וְלֹא נְקֵבָה כִּי כְלֶכֶם אֶחָד אַתֶּם בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ :

29 וְאִם־לְמִשִּׁיחַ אַתֶּם הִנְכֶם זָרַע אֲבָרְהָם וַיִּוֹרְשִׁים כְּפִי הַחֶבְטָחָה :

סורה 30 : 22

22 אחד מאותותיו הוא בריאת השמים והארץ, ושלל לשונותיכם וצבעיכם. בזאת צפונים אותות לשוכני העולמים.

סורה 22: 34

34 "קבענו לכל אומה נהגי זבחים למען יזכירו את שם אלוהים..."

הערה אחרונה: לא משנה איפה הלכו השבטים היהודים, לצאצאיהם תהיה טענה מוצדקת רק לחלק מהארץ הקדושה השייכת ליהודה, ולא לאפרים. החלק האשכנזי מהארץ הקדושה יהיה רק בחצי שהוענק לצד ה"יהודי" של בני ישראל, ולא בחלק הפלסטיני.

סוף דבר

אני אסיים תחילה בהכרת תודה לאלוהים אשר הפנה אותי לידע הזה ומה לעשות איתו. אני גם מודה לכל האנשים הנפלאים טובי הלב שעזרו במאמץ הזה. אני מתפלל למען כך שמאמצינו יעזרו לאחרים ליהנות מפירות השלום. אני גם מתפלל למען כך שרוח השלום תאלץ את הקוראים לשתף את תוכנית שלום זו עם האחרים. כך מפיצים את הבשורה והשינוי מתרחש. העבירו אותה.

אנו מתכננים לכנס שלום בירושלים. אם תרצו מידע נוסף או ליצור קשר איתנו בנוגע לתוכנית השלום, אנא שלחו מייל לכתובת: Gods_Peace_Plan_for_the_Holy_Land@yahoo.com.

תהלים 122: 6-9*

- 6 שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם ; יִשְׁלִי, אֶהְבֶּדָה :
7 יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילָה ; שְׁלֹה, בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ :
8 לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי ; אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ :
9 לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ; אֲבַקֶּשׂה טוֹב לְךָ :

שלום

נספח

הבדלים משמעותיים בין גרסאות הוולגטה והשבעים של כתבי הקודש המובאים במסמך זה מתואמים בעמוד 63 ובעמודים הבאים.

עכשיו, נגיע לנושא...

השבעים לעומת הוולגטה הלטינית: מי מהם צודק?

לפני שנענה על השאלה, יש קצת יותר מידע רקע שצריך לדעת. כפי שקראתם בהערת הסופר בעמוד 3, כמעט כל הגרסאות של התנ"ך יכולות לאתר את מקורן של חלקי הברית הישנה הנמצאים בהם בחזרה לתרגום הוולגטה הלטינית או לתרגום השבעים (היווני). למדתם גם שגרסת הוולגטה משמשת גם את הכנסייה הקתולית ואת הפרוטסטנטית. יש לציין כאן שכמה מהספרים בגרסה הקתולית (יחד, הם נקראים "האפוכריפה") הוסרו מהתנ"ך הפרוטסטנטי. יש לציין גם שהגרסה העברית המשמשת לתרגום הוולגטה נקראת "נוסח המסורה". השם בא מהמילה העברית "מסורת".

לכן, זוהי הגרסה המשמשת באופן מסורתי את היהודים כיום, והיא מה ששימשה להכנת התרגומים לאנגלית של "התנ"ך היהודי" ו"התורה - חמשת ספרי משה" ששימשו לכתובת מסמך זה.

תרגום הוולגטה הלטינית מגיע ישירות מטקסט המסורה העברי.

הוא נכתב על ידי ג'רום הקדוש, לאחר שהאפיפיור דמסוס (בשנת 382 לספירה) ביקש ממנו לעשות זאת.

התרגום של ג'רום הקדוש הפך לגרסה הלטינית הסטנדרטית של התנ"ך אשר בתורו הפך לבסיס לתרגומים לשפות אחרות של הגרסה הפרוטסטנטית והרומית-קתולית של התנ"ך.

גרסת השבעים הינה התרגום המוקדם ביותר הידוע של הכתבים העבריים ליוונית, והיה הגרסה ששימשה את הכנסיות הנוצריות הקדומות ביותר. כפי שמוזכר בעמוד 3, ישנם הבדלים קלים בין שני התרגומים. מכיוון שהם אינם זהים לחלוטין, זה הגיוני לחלוטין לתהות אם גרסה אחת היא הנכונה והשנייה לא. עם זאת, קביעה כזו מעוררת דילמה שיש לפתור.

לא משנה באיזו גרסה נשתמש, נגלה שהיא אומרת שאלוהים נתן לנו את התנ"ך כדי להשתמש בו לשם הדרכה. נאמר לנו שאלוהים בוחן אותנו, ושכדי לעקוב אחר ההדרכה הזו בנבונות, יש חלק מכריע בשאלה: האם מחכה לנו עתיד חיובי או שלילי לאחר המוות? יתרה מכך, נאמר לנו שאלוהים אוהב את האנושות ומתייחס לכולנו כשווים. בנוסף, נאמר לנו גם שאלוהים הוא ישר, הוגן וצודק, וכל-יודע וחכם מעבר להבנתנו. ודבר אחרון - שאלוהים הוא גם כל-יכול.

אם זה כך, איך אלוהים יוכל לשפוט אנשים בצורה הוגנת על סמך עד כמה הם עוכבים אחר הדרכתו - במיוחד מכיוון שאלוהים כל-יודע היה יודע מראש אם קיימות גרסאות שגויות? אלוהים כל-יכול היה יכול להבטיח שלא יהיו פגמים. נניח שתרגום הלטינית נכון ושתרגום השבעים שגוי. זה אומר שאלוהים נתן לכל הנוצרים הסלאבים, המזרח תיכוניים, האסייתים והאפריקאים שמשמשים בתרגום השבעים להתכונן למבחן שלהם עם ספר פגום, בעוד שלא לה עם התרגום הלטינית היה ספר אמין ונכון. זה לא הוגן. זה גם לא יהיה הוגן אם זה היה הפוך. אלוהים יכול להיות ישר והוגן רק אם שתי הגרסאות תקפות באותה המידה.

אבל, מה לגבי ההבדלים? אם אנחנו סומכים על אלוהים, אנו יודעים ששתי הגרסאות חייבות להיות אמינות על מנת שכל האנשים יזכו ליחס שווה ויקבלו מבחן הוגן. אבל, זה לא אומר שאי אפשר לחלק פיסות מידע מיוחדות ולמקם אותם בספר זה או אחר. זה אפשרי משלוש סיבות.

ראשית, חלק מתוכנית הלימודים שלנו על כדור הארץ הוא ללמוד "לאהוב אחד את השני". על ידי הצבת פיסות מידע מיוחדות בין קבוצות שונות של אנשים וספרי קודש, אלוהים מדגים שכל קבוצה אהובה, ולכל אחת יש מתנות ייחודיות לחלוק עם האחרים.

הסיבה השנייה היא שאנו עומדים במבחן, וזהו מבחן לאמונתנו. האם יש לנו אמונה בזה שאלוהים ישר ושהתנ"ך נכון? אם כן, אז אלוהים חייב להתייחס לכל האנושות בצורה הוגנת, שכן זה מה שהכל-יכול אומר בתנ"ך.

הסיבה השלישית והאחרונה היא שהנבואות "חתומות" ואינן נועדו להיות מובנות במלואן לפני הזמן המיועד של אלוהים. דניאל 12: 4, המלאך גבריאל, מדבר אל דניאל;
...וְאַתָּה דַּנְיָאֵל סֵתֶם הַדְּבָרִים וְחַתְּמֵם הַסֵּפֶר עַד-עֵת קֵץ..."

אחת הדרכים לחתום נבואות היא ע"י הצבת חלקים מתמונת הנבואה השלמה במקומות שונים או במקורות שונים. ככל שאנו קוראים יותר גרסאות, כך תמונת הנבואה שלנו הופכת שלמה יותר. עשייה זו אינה שונה ממה ששני אנשים עשויים לעשות אם כל אחד מהם בנפרד יקבל הוראות מאותו האדם. הם עשויים להשוות את שתי קבוצות ההוראות כדי לקבל הבנה מדויקת יותר של מה שהם קיבלו באופן אישי. לחלופין, אנחנו יכולים לבחור להאשים בשתיקה את אלוהים בחוסר יושר בכך שיש לו קבוצת אנשים מועדפים ולהשתמש בזה כתירוץ לדחיית גרסאות אחרות. אז, בסופו של דבר, זה לא משנה ששני התרגומים שונים במובנים מינוריים. שניהם עדיין יכולים להיות נכונים באותו אופן שמכונית אדומה ומכונית כחולה מאותו דגם הן עדיין אותה מכונית בסיסית. הן פשוט בצבעים שונים. אחת אדומה והשנייה כחולה. לפעמים גרסה אחת לא חייבת להיות נכונה והשנייה שגויה. לפעמים שניהם יכולים להיות צודקים. זו אחת מהפעמים האלה.

השוואת קטעים ספציפיים מהוולגטה הלטינית ומתרגום השבעים בספר זה

ישנן שתי דרכים שבהן הכתוב בשתי הגרסאות עשוי להיות שונה. הדרך הראשונה היא ע"י טקסט שונה או מבלבל. הדרך השנייה פשוטה יותר – השימוש במספור שונה, בעוד שהטקסט זהה. נתייחס לזה בעמוד 62.

*****

טקסט שונה:

ישעיהו 19: 23-25 (עמ' 7,9,11,33) - ישעיהו 54: 14-15 (עמ' 9,15) - ישעיהו 61: 7 (עמ' 13,22)

יחזקאל 45: 1-4,6 (עמ' 14)

זכריה 9: 12-13 (עמ' 13)

אנו נתייחס להבדלים הנ"ל על פי הסדר שבו הם מופיעים למעלה.

ישעיהו 19: 23-25 (עמ' 7,9,11,33)

גרסת וולגטה הלטינית

23 ... ועבדו מצרים את־אשור.

24 ביום ההוא, יהיה ישראל שלישיה, למצרים ולאשור; ברכה בקרב הארץ.

25 אשר ברכו יהנה צבאות לאמר; ברוך עמי מצרים, ומעשה ידי אשור, ונחלתי ישראל.

גרסת תרגום השבעים

23 ... ועבדו מצרים את־אשור.

24 ביום ההוא, יהיה ישראל שלישיה, למצרים ולאשור; ברכה בקרב הארץ.

25 אשר ברכו יהנה צבאות לאמר; ברוך עמי מצרים, ומעשה ידי אשור, ונחלתי ישראל.

לגבי: פסוק 23 והמצרים והאשורים [סורים] מתפללים יחד בוולגטה, לעומת המצרים שמשרתים את

האשורים בתרגום השבעים:

זה פשוט אומר שכאשר יגיע שלום, מצרים וסורים, שהם בעיקר מוסלמים, יהיו חופשיים לנסוע דרך ישראל כדי לבקר זה את זה. מכיוון ששני העמים מוסלמים, הם כמובן יתפללו יחד בזמן שהם מבקרים. זה מסביר את החלק עם ה"משרתים". סוריה ספגה מלחמת אזרחים אכזרית שהחריבה את עריה ואדמותיה. מוסלמים טובים עוזרים למי שנמצא במצוקה. השירות אינו כעבדים - זאת לא התנהגות מוסלמית. אבל, עזרה לשכנים במצוקה בהחלט כן.

לגבי: פסוקים 24 & 25, שבהם אפשר להתבלבל ולחשוב שגרסת השבעים מברכת רק את בני ישראל ולא את המצרים והסורים - שימו לב שפסוק 24 קובע, "בארץ אשר ברח' צבאות". אז, המצרים והסורים מבורכים. זה רק מבהיר שגם יהודים חיים שם יתברכו.

ישעיהו 15:54-14 (עמ' 9,15)

גרסת וולגטה הלטינית

14 בצדקה תהיי מבססת. תהיי רחוקה מעשק, לא תיראי מפני דבר, ודבר לא יבהילך, כי הוא לא יקרב אליך.
15 אם מישהו יתקף אותך, לא יהיה זה בפקדתי. כל התוקף אותך יפל בגלך.

גרסת תרגום השבעים

14 ותבנה בצדקה. הימנע מעוול, ולא תיראי מפני דבר; ורעדה לא תקרב אליך.
15 הנה זרים יבואו אליך על ידי וישהו עמך. וירוצו אליך למקלט.

פסוק 14 בשתי הגרסאות אומר בעצם את אותו הדבר, אבל גרסת הוולגטה הלטינית היא קצת יותר מפורשת. שתי הגרסאות אומרות שהעם יחיה בצדק, וכאשר העם חי, שלום וצדק הם באופן טבעי חלק מזה. גרסת הוולגטה מתייחסת לנושא באופן המתייחס ישירות למצב הנוכחי. עריצות וטרור הם נושאים רלוונטיים מאוד עבור אנשים היום.

שתי הגרסאות של פסוק 15 אומרות את אותו הדבר בדרכים שונות. גרסת השבעים אומרת שאלוהים קובע שאנשים יבואו לירושלים לחפש מקלט, מה שאומר שהם לא יהיו תוקפים. אויבים לשעבר יניחו את נשקם.

ישעיהו 61:7 (עמ' 13,22)

גרסת וולגטה הלטינית

תחת בשותכם משנה וכלמה זרנו חלקם לכו בארצם משנה יירשו שמחת עולם ותהיה להם.

גרסת תרגום השבעים

כך יירשו את הארץ פעם שנייה ושמחת עולם ותהיה על ראשם.

גרסת הוולגטה מבטיחה מנה כפולה. גרסת השבעים מבטיחה שהירושה תתקבל בפעם השנייה. אלו דברים שונים אך לא סותרים זה את זה. כל אחד נכון בדיוק כפי שצוין. אבל יחד הם מספקים תמונה מלאה יותר של מה שעתיד לבוא.

יחזקאל 45: 1-4, 6 (עמ' 14)

גרסת וולגטה הלטינית

3 ... וימרהמדה הזאת תמוז ארף חמש חמשה ועשרים ארף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים.

גרסת תרגום השבעים

3 ... ותמוז ארף חמש חמשה ועשרים ארף ואת הרחב עשרים ארף ובו יהיה קדש קדשים.

שני הקטעים הללו כמעט זהים בשתי הגרסאות למעט הבדל אחד חשוב - פסוק 3, שבו נוסח הוולגטה מכתוב שטח ברוחב של 10,000 אמות, וגרסת השבעים מכתובה שטח פי שניים ברוחב, כלומר 20,000 אמות. מכיוון שאלוהים הינו הוגן, ישר ואמיתי, שני הגדלים השונים הללו מצביעים על מגוון מידות מקובלות. בפסוקים שמיד לאחר קטע זה סופקו האמצעים לפתרון אי התאמה זו.

ביחזקאל 34: 24 ו-37: 25 אלוהים קובע ש"עבדי דוד" יהיה "נשיא" בין שבטי ישראל. שתי הגרסאות מסכימות על כך. דוד המלך מת לפני זמן רב.

אז, ייתכן שהאדם הנ"ל אינו אותו אדם פיזי שהיה דוד אז. אולי דוד "קם לתחייה" או "התגלגל מחדש". אולי הכוונה ל"דוד" הינה אלגוריה והכוונה הינה למישהו שדומה לדוד המלך. או אולי זה פשוט מישהו ששמו הינו "דוד". אני בטוח שאלוהים יבהיר זאת בבוא העת. מה שחשוב הוא החלק של "הנסיך" בפתרון סוגיית מימדי הקרקע המשתנים.

שתי הגרסאות מסכימות על תוכנו של יחזקאל 45: 7-9. נוסח הוולגטה קובע:

יחזקאל 45: 7-9;

7 וְלנְשֵׂיא מְזָה וּמְזָה לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וְלְאַחֲזֹת הָעִיר אֶלְפִי תְרוֹמַת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶלְפִי אַחֲזֹת הָעִיר מִפְּאֲתֵי יָמָה וּמִפְּאֲתֵי קִדְמָה קִדְמָה וְאַרְף לְעֻמּוֹת אֶחָד הַחֲלָקִים מִגְבוּל יָם אֶל־גְּבוּל קִדְמָה.

8 לְאַרְף יִהְיֶה־לּוֹ לְאַחֲזָה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִזְנוּ עוֹד נְשֵׂאֵי אֶת־עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם.

9 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב־לְכֶם נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל חָמָס נֶשֶׁד הִסִּירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשׂוּ הָרִימוּ גְרֵשְׁתֵיכֶם מֵעַל עַמִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה.

שאלה אחת כאן היא מי בדיוק ימלא את התפקיד. מה שברור כאן זה שתפקידו של אדם זה הוא להבטיח שהאדמה תחולק בצורה הוגנת בין כל שבטי ישראל, ושארף שבט, בין אם זה פלסטינים או יהודים, לא יודח. רוחב אדמת מחוז הקודש גמיש מספיק כדי להכיל את הזכויות של שניהם וכדי שכל אחד מהצדדים יקבל את חלקו ההוגן.

זכריה 9: 12-13 (עמ' 13)

גרסת וולגטה הלטינית

12 שובו לבצרון אֶסִירֵי הַתְּקוּהָ גַם־הַלְוִים מִגִּיד מִשְׁנֵה אֲשֵׁיב לָךְ.

13 כִּי־דַרְכֵי לֵי יְהוּדָה קִשְׁת מִלְּאֲתֵי אֶפְרָיִם.

גרסת תרגום השבעים

12 במעוזים תשבו אֶסִירֵי העדה. וּבְיוֹם אֶחָד מִשְׁבִּיתָךְ אֲנִמְלֶךְ כְּפִיל.

13 כִּי דַרְכֵי לֵךְ יְהוּדָה קִשְׁת. מִלְּאֲתֵי אֶת אֶפְרָיִם...

שתי הגרסאות של פסוק 12 אומרות את אותו הדבר. מכיוון שהפלסטינים נמצאים תחת השליטה של ישראל,

הם "האסירים של הקהילה [הישראלית]".

יש לכופף ("כקשת") את האדמות שהוקצו ליהודה סביב אפרים.

כאשר אפרים מתרחב לגודל כפול ממה שהציעה "מפת הדרכים", הוא ממלא את חלל ה"קשת" של יהודה.

מספרי פרקים שונים:

מלכים ב' 17: 5-6, 23-24 (עמ' 30,49) - 25: 21, 11-12 (עמ' 29)

ירמיהו 31: 1; (עמ' 9,12) - 31: 5-6 (עמ' 12) 6 (עמ' 35) - 31: 31-34 (עמ' 9,12,37)

תהילים 122: 9-6 (עמ' 15,52)

נוסח הוולגטה של "שני מלכים", "תהלים 122" ו"ירמיהו 31" שונה מהשבעים רק במספרי הפרקים, לא

בטקסט.

ישנם 52 פרקים בשתי הגרסאות של ירמיהו, אך שבעה פרקים ממוקמים בסדר שונה בשני התרגומים.

לתרגום השבעים יש ארבעה ספרים של "מלכים", בעוד שלוולגטה יש רק שניים. הסיבה לכך היא ששני ספרי

"מלכים" הראשונים של גרסת השבעים נקראים "שמואל א" ו"שמואל ב" בגרסת הוולגטה. אז, "מלכים א"

בוולגטה זה "מלכים ג" בתרגום השבעים, ו"מלכים ב" בוולגטה זה "מלכים ד" בתרגום השבעים. הם שונים

בשמות הפרקים בלבד, לא בכמות הטקסט.

"תהלים 122 בוולגטה הוא "תהלים 121" בתרגום השבעים. ההבדל כאן הוא ששתי הגרסאות מפרקות את

הטקסט לפרקים בצורה קצת שונה. הטקסט עצמו זהה בעצם.

מכיוון שמסמך זה משתמש בגרסת הוולגטה עבור ציטוטים מהתנ"ך, פשוט החליפו את "מלכים ד" ב"מלכים

ב", "ירמיהו 38" ב"ירמיהו 31" ו"תהלים 121" ב"תהלים 122" כדי למצוא את הפסוקים המתאימים בתרגום

השבעים.

ביבליוגרפיה

The HOLY BIBLE
NEW INTERNATIONAL VERSION
Copyright 1984 by International Bible Society
Zondervan Bible Publishers, Grand Rapids, Michigan

The HOLY BIBLE
[King James Version]
The World Publishing Company, Cleveland, Ohio

The New American Bible
[Catholic]
World Bible Publishers, Inc., Copyright 1987

New World Translation of the Holy Scriptures
Watchtower Bible and Tract Society of Pennsylvania
and International Bible Students Association, Inc.

The Jewish Study Bible
TANAKH Translation
Jewish Publication Society, Oxford University Press

THE TORAH
THE FIVE BOOKS OF MOSES
The Jewish Publication Society of America, Philadelphia, Pennsylvania

THE KORAN
Based on Translation by J.M.Rodwell
Ivy Books Published by Ballantine Books, New York, New York

THE KORAN
M. Pickthall, Translator
Alfred A Knopf, New York Original copyright 1909 — Everyman's Library

The Qur'an
Translated by M.H.Shakir.
Published by Tahrike Tarsile Qur'an, Inc., Elmhurst, New York

Sunan Ibn-i-Majah
Translated by Muhammad Tufail Ansari
Published by Lahooti Fine Art Press, New Delhi, India

The Translation of the Meanings of Sahih Al-Bukhâri Arabic-English
Translated by Dr. Muhammad Muhsin Khan
Darussalam Publishers and Distributors, Riyadh, Saudi Arabia 54

Holman Bible Atlas
Broadman & Holman Publishers, Nashville, Tennessee

The NIV Study Bible - Basic Library (On CD ROM)
by Zondervan Publishing House which contains the NIV NAVE'S TOPICAL BIBLE

דבר אחרון

לא רשום בשום מקום כי משה קיבל תשלום בגין עשרת המצוות.

מתי 10 : 8

8 "... חֲנֹם לְקַחְתֶּם חֲנֹם תִּתְּנוּ:"

סורה 6 : 90

90 "... איני מבקש מכם שכר על זאת, כי אין זה אלא אות הזכרה לשוכני העולמים"

מאחר ולעבודה זו תהיה השפעה דלה בלעדי בסיס ספציפי לפיתרון בדרך שלום הכתוב בספרים הקדושים המצוטטים פה, אני חושב שזה הוגן לומר כי כל הקרדיט על הספר הזה אמור ללכת לאחראי היחיד על כתבי הקודש מלכתחילה, לא לעצמי בשביל מאמצי. יש אלה שאומרים "כל התהילה הולכת לאלוהים". אני מסכים.

אם מישהו מדפיס את זה למען הרווח, יהיה לאלוהים בזה חלק אשר יקצה אותה למתיישבים מחדש בארץ הקדושה ולעזרת העניים במקומות אחרים ככל שהתאפשר הדבר.

הפנו את תגובותיכם או את שאלותיכם אל רוברט לאון מנדלסון

Gods_Peace_Plan_for_the_Holy_Land@yahoo.com

כל התהילה לאלוהים!